Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul III — Nr. 265
Vineri 9 noiembrie 1956

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat din R. P. R.

Arături adînci de toamnă pe suprafețe cît mai mari!

Cea mai mare parte din suprafața arabilă a țării este ocupată de culturi care se însămînțează primăvara. In acest anotimp al anului, de multe ori, intervalul de timp care ne stă la dispoziție pentru executarea întregului complex de lucrări agricole este foarte scurt, deoarece intervin condiții neprielnice de climă. Iarna lungă, seceta timpurie sau ploile îndelungate stingheresc desfășurarea normală a muncilor agricole de primăvară, creînd uneori greutăți așa de mari, încît lucrările nu pot fi executate în epoca optimă, iar întîrzierea însămînțărilor duce în mod sigur la scăderea recoltei. Iată de ce este bine ca plugarul să fie prevăzător, să nu lase lucrul de azi pe mîine, ci să-și pregătească terenul prin arături adînci încă din toamnă, astfel ca în primăvară, îndată după topirea zăpezilor, să poată trece la semănat.

La data aceasta, ar fi trebuit ca în toate regiunile țării să se lucreze cu toate forțele la executarea arăturilor adînci pe terenurile destinate culturilor de primăvară. Executarea acestei importante lucrări agrotehnice ne poate asigura obținerea unor însemnate sporuri de recoltă în anul viitor. Iată însă că situația arăturilor adînci, dacă o privim în ansamblu pe țară, nu este de loc îmbucurătoare. In unele părți, nu s-au terminat încă însămînțările și de aceea toate forțele de lucru sînt concentrate pentru isprăvirea acestor lucrări. Pînă în momentul de față, s-au făcut arături adînci abia pe un sfert din suprafețele planificate. Departe de a se preocupa de recuperarea acestei serioase rămîneri în urmă, mulți dintre conducătorii unităților agricole de stat sau cooperatiste, precum și unele sfaturi populare comunale caută s-o justifice prin fel de fel de motive. Și de acestea găsesc destule, ba chiar prea multe

Pămîntul a fost întărit din cauza secetei care a bîntuit din vară pînă-n toamnă, în special în Moldova, Dobrogea Muntenia și Oltenia. Dar mijloacele de preîntîmpinare a urmărilor secetei sînt cunoscute și între acestea dezmiriștitul ocupă un loc foarte important. Totuși, dezmiriștiri s-au făcut pe suprafețe foarte mici, și ca urmare s-au întîrziat arăturile pentru însămînțările de toamnă.

Tractoarele au fost foarte mult solicitate în primăvară și vară, din care cauză uzajul pieselor s-a accentuat. Dar răul nu vine în primul rînd de aici. Trebuie arătat că reparatul tractoarelor s-a făcut destul de superficial, iar îngrijirea lor este neglijată. Așa se explică de ce acum, cînd arăturile trebuie să se facă în ritm grăbit, o serie de tractoare stau defecte pe brazdă.

Recoltatul culturilor tîrzii se face în unele locuri cu o încetineală neîngăduită, mare parte din terenuri nefiind încă eliberate. Desigur că și aceasta constituie un „motiv" pentru justificarea neexecutării arăturilor adînci de toamnă.

Mulți tehnicieni și ingineri agronomi răspund, atunci cînd li se cer explicații, că unii țărani nu înțeleg încă importanța arăturilor de toamnă și de aceea nu depun eforturi pentru a le face. Afirmația lor nu exprimă un neadevăr. Tocmai pentru aceasta, agronomul are datoria de a fi un sfătuitor permanent al țăranului muncitor, de a-l convinge cu ajutorul faptelor că este în interesul său și al țării să-și lucreze pămîntul în chip nou, așa cum recomandă agrotehnica. Țăranul muncitor dorește să strîngă de pe ogorul său recoltă cît mai bogată. Trebuie să-l îndrumăm, să-l ajutăm cu răbdare să-și îndeplinească această dorință.

Timpul este înaintat, iar condițiile atmosferice nestabile. In aproape toate regiunile țării, vremea este rece, temperatura coborînd noaptea sub zero grade. In regiunea Cluj și mai ales Timișoara, timpul este bun. Peste tot însă solul se poate lucra bine, cu maximum de randament. Ploile căzute favorizează folosirea din plin a capacității de lucru a tractoarelor. In raioanele sudice ale regiunii Constanța, ploile au fost mai mari. Acest fapt însă nu justifică de loc realizarea a numai 20 la sută din planul arăturilor. Și mai puțin justificată este întîrzierea arăturilor în regiunea Galați. Aici, planul a fost îndeplinit pînă în prezent doar în proporție de 15 la sută. Situații asemănătoare există și în regiunile Iași, Ploești, Pitești, București, Hunedoara, Stalin.

In regiunea Iași, s-a dat atenție sectorului cooperatist, dar s-a neglijat sectorul individual, astfel că numai 20 la sută din suprafața planificată a fost arată. Atenția organelor agricole trebuie îndreptată în egală măsură și asupra țăranilor cu gospodării individuale, deoarece ei dețin majoritatea pămîntului arabil. Inginerii și tehnicienii agronomi de la punctele agricole au o mare răspundere în această privință. In munca lor, de un real folos le pot fi țăranii fruntași, al căror exemplu poate constitui un imbold pentru ceilalți producători.

Privirile multor țărani sînt îndreptate asupra gospodăriilor agricole de stat. Țăranii muncitori din împrejurimi caută să-și însușească metodele bune de lucru pe care le văd practicate pe tarlalele gospodăriilor. Anul acesta, la unele gospodării agricole de stat, campania muncilor de toamnă a fost bine organizată. Drept urmare, s-a reușit, în ciuda condițiilor neprielnice de climă, ca arăturile pentru semănăturile de primăvară să fie pînă acum terminate complet sau executate în cea mai mare parte. Un exemplu bun în această privință ni-l oferă G.A.S. Frăsinet din regiunea București, care și-a realizat sută la sută planul la arături. La G.A.S.-urile Piatra și Malu, aceeași regiune, arăturile sînt într-un stadiu foarte avansat, apropiindu-se de sfîrșit. Dar ce se poate spune despre G.A.S. Giurgiu, unde nu s-a arat nici un hectar din cele 318 planificate, deși însămînțările au fost terminate încă de acum două săptămîni? Schimbările în conducerea gospodăriei nu pot întru nimic justifica lipsurile existente, munca slab organizată, indisciplina din rîndurile tractoriștilor, tractoarele prost reparate, dar și mai prost întreținute.

Se impune deci ca organele agricole de la regiuni și raioane, precum și conducerile unităților agricole socialiste să ia imediat măsuri pentru intensificarea la maximum a ritmului arăturilor adînci. Unitățile agricole cooperatiste să primească un sprijin efectiv și puternic din partea S.M.T.-urilor care le deservesc, pentru că numai astfel vor putea obține recolte mari, care să constituie un mijloc de atracție pentru țăranii cu gospodării individuale.

O lucrare de foarte mare importanță, dar mult întîrziată, este desțelenirea terenurilor neproductive sau slab productive. După cît se pare, organele agricole de la regiuni și raioane au de gînd să amîne executarea desțelenirilor spre primăvară. Nu este îngăduit să se scape din vedere că masa de ierburi are nevoie de un anumit timp pentru a se descompune și că cea mai indicată epocă pentru desțelenire este tocmai toamna, în timpul iernii avînd loc descompunerea anaerobă a resturilor vegetale.

Organele agricole trebuie să impulsioneze și acțiunea de desțelenire evitînd greșelile săvîrșite în anii trecuți, cînd această lucrare nu s-a executat pe toată suprafața identificată. Să nu se uite că, în momentul de față, planul de desțeleniri pe țară este realizat abia în proporție de 9 la sută.

Țărani colectiviști, întovărășiți și cu gospodării individuale, muncitori din agricultură, ingineri și tehnicieni agronomi! Luați toate măsurile ca întreg timpul bun de lucru să fie folosit pentru executarea arăturilor adînci și a desțelenirilor, pe suprafețe cît mai mari!

Să folosim din plin fiecare zi bună de lucru în cîmp!

* *

Buletinul muncilor agricole

Oamenii muncii de pe ogoare își încordează forțele pentru terminarea grabnică a însămînțărilor de toamnă. Potrivit datelor Ministerului Agriculturii pînă la 6 noiembrie se însămînțase peste 90 la sută din suprafața destinată culturilor de toamnă. Printr-o folosire chibzuită a forțelor și mijloacelor de lucru, regiunile Bacău și Hunedoara și-au îndeplinit planul însămînțărilor în procent de 101,4 și respectiv 100,8 la sută. In regiunile Baia Mare, Stalin, Craiova, Autonomă Maghiară și altele, însămînțările se apropie de sfîrșit. Rezultate mai slabe la însămînțări s-au înregistrat în unele raioane și comune din Constanța, Ploești și Timișoara unde cu tot timpul prielnic viteza zilnică de lucru a continuat să se mențină scăzută.

Au mai rămas puține zile prielnice lucrului în cîmp. Pentru ca în acest răstimp însămînțările de toamnă să se termine peste tot, conducerile unităților agricole socialiste, organele agricole și de stat de la regiuni, raioane și comune au datoria să ia măsurile necesare pentru ca atelajele, tractoarele și mașinile agricole existente să fie folosite cu întreaga lor capacitate de lucru. Acolo unde s-au terminat însămînțările se vor mobiliza forțele și mijloacele de lucru pentru efectuarea ogoarelor de toamnă.

In unele locuri recoltatul culturilor tîrzii este mult rămas în urmă. In regiunea Constanța de pildă, sfecla de zahăr este recoltată pînă în prezent în proporție de numai 73 la sută. O situație asemănătoare se întîlnește și în regiunile Craiova și Oradea.

Nerecoltarea la timp a culturilor poate cauza neîndeplinirea planului de arături adînci. De aceea, este necesar ca paralel cu executarea însămînțărilor să se intensifice la maximum și ritmul recoltării culturilor tîrzii.

Folosirea gunoiului de grajd mi-a adus mari sporuri de recoltă

Anul 1956 a fost un an greu pentru agricultură. Prin părțile noastre, primăvara a venit cu mare întîrziere și a fost ploioasă și rece. Din această cauză, în comuna noastră porumbul nu s-a putut semăna decît abia pe la sfîrșitul lunii mai. Apoi, cam pe la 10-15 iunie, au început căldurile. Aceasta a făcut ca grîul să se coacă în pripă, iar porumbul, neavînd umezeală destulă, să nu se dezvolte bine și mai ales să nu poată lega rod bogat.

Dar, cu toate greutățile pricinuite de toanele vremii, eu nu mă pot plînge de recoltele obținute. Astfel, de pe 60 de prăjini am cules 2.600 kg grîu, iar de pe alte 80 de prăjini 3.000 kg de porumb boabe. Față de cei mai mulți țărani muncitori din comuna noastră, roadele culese de mine sînt cu 400—500 kg mai mari. De ce? E o întrebare pe care mi-au pus-o în ultima vreme mulți dintre consătenii mei. Și pe bună dreptate. Imi lucrasem pămîntul în același chip ca și ei, iar în ce privește îngrijirea culturilor, făcusem o prașilă în plus la porumb. Care era atunci „secretul"? E un „secret" la îndemîna oricui: eu mi-am gunoit bine terenul o dată cu arătura, lucrare pe care cei mai mulți dintre consătenii mei nu sînt încă deprinși s-o facă.

Incă din iarna anului 1954—1955, eu am început să depozitez gunoiul în spatele grajdului, într-o platformă pe care am înjghebat-o așa cum tocmai învățasem la cercul agrotehnic. Pînă în toamnă, grămada a crescut destul de mare, iar gunoiul, fiind bine așezat, treptat, treptat a putrezit și s-a făcut numai bun de folosit. In toamna anului 1955, am cărat din această platformă pe cîmp 80 de căruțe de gunoi, pe care l-am împrăștiat atît în porumbiște, unde urma să însămînțez grîul, cît și în miriștea pe care trebuia s-o ar pentru însămînțările de primăvară. Astfel, o dată cu arătura, gunoiul a fost bine amestecat cu pămîntul, pe care l-a făcut mai rodnic.

Sporurile de recoltă culese în acest an m-au făcut să capăt și mai mare încredere în foloasele pe care le aduce îngrășarea pămîntului cu gunoi de grajd. De aceea, o parte din gunoiul strîns în cursul acestui an în platforma din spatele grajdului am și îngropat-o o dată cu arătura de toamnă. Cealaltă parte, împreună cu gunoiul pe care-l voi mai depozita în anul ce vine, o voi îngropa abia în toamna viitoare, deoarece în prezent terenul meu este destul de bine gunoit, pentru a-mi asigura și în anul ce vine o recoltă bogată de grîu și porumb.

VASILE STRATAN
țăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Negrești, regiunea Iași

Am terminat arăturile adînci de toamnă

De mare folos ne sînt nouă, țăranilor muncitori, învățămintele pe care le tragem la cercurile agrotehnice sau la conferințele agricole ținute la căminul cultural. Aici învățăm cum trebuie să lucrăm pămîntul spre a obține an de an recolte tot mai bogate la hectar. Eu și mulți alți țărani muncitori din comuna Luizi Călugăra, raionul Bacău, care am urmat aceste cercuri, ne-am deprins să arăm adînc din toamnă tot pămîntul pe care-l lăsăm pentru însămînțările de primăvară. Pămîntul arat păstrează mai bine apa din ploi și din topirea zăpezii, se fărîmițează, iar primăvara se lucrează mult mai ușor. Totodată, prin arăturile adînci de toamnă se distrug mulți dăunători care se găsesc în sol.

Printre țăranii muncitori din Luizi Călugăra care au terminat în această toamnă arăturile adînci se numără Andrei Mateias, Joji Ghenta și alții. Noi vom căuta să lămurim cît mai mulți țărani muncitori din comună să facă arături adînci de toamnă, pentru a obține și în anul viitor recolte bogate la hectar.

Dumitru Sumănaru
corespondent

Sărbătorirea celei de a 39-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie

Un aspect din sala de sporturi Floreasca, al adunării festive consacrate celei de a 39-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie

Adunarea festivă din Capitală

Marți seara a avut loc în marea sală a sporturilor Floreasca adunarea festivă consacrată zilei de 7 Noiembrie 1956 — a 39-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Adunarea a fost organizată de Comitetul Orășenesc București al P.M.R. și de Comitetul Executiv al Sfatului Popular al Capitalei.

Sala sporturilor era pavoazată sărbătorește. Fundalul roșu al scenei era dominat de un mare portret al lui Vladimir Ilici Lenin. Cu litere mari, erau scrise cuvintele care în ziua de 7 Noiembrie sînt pe buzele oamenilor muncii din toate colțurile lumii: „Trăiască a 39-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie".

In dreapta scenei se aflau portretele primului secretar al C.C. al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, N. S. Hrușciov, al președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. A. Bulganin, al președintelui Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., K. E. Voroșilov. Se aflau de asemenea portretele primului secretar al C.C. al Partidului Muncitoresc Romîn, Gh. Gheorghiu-Dej, al președintelui Consiliului de Miniștri al R.P.R., Chivu Stoica, al președintelui Prezidiului Marii Adunări Naționale, dr. Petru Groza.

O mare lozincă exprimă sentimentele adînci care leagă Republica Populară Romînă și Uniunea Sovietică, două țări pornite spre același țel — fericirea celor ce muncesc. Se puteau citi cuvintele: „Trăiască în veci prietenia de nezdruncinat între poporul romîn și popoarele Uniunii Sovietice".

La adunarea festivă au luat parte aproape 5.000 de persoane: activiști de partid și de stat și conducători ai organizațiilor obștești, generali și ofițeri superiori ai Forțelor noastre Armate, personalități ale vieții științifice, culturale și artistice, reprezentanți ai presei romîne și străine, delegați ai oamenilor muncii din întreprinderile și instituțiile Capitalei.

Au participat membri ai corpului diplomatic: ambasadorii R.P.D. Coreene — Den Em; R. D. Germane — W. Eggerath; R. P. Bulgaria — S. Pavlov; R. P. F. Iugoslavia — N. Vujanovici; R. P. Albania — M. Lako; R. P. Chineze — Ke Bonian; R. Cehoslovace — dr. Ivan Rohal Ilkiv; R. P. Ungare — Ferenc Keleti; însărcinații cu afaceri ad-interim ai R. P. Polone — Czeslaw Kasprzak; R. D. Vietnam — Fan Van Su, și alți membri ai corpului diplomatic.

Sala întreagă, ca un singur om, izbucnește în urale puternice. La tribună iau loc conducătorii partidului și guvernului nostru, în frunte cu tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej și Chivu Stoica. Muncitori din marile întreprinderi din Capitală — ceferiști, metalurgiști, textiliști, profesori și studenți, oameni de știință, militari, scriitori și artiști, gospodine, își manifestă călduros încrederea în Comitetul Central al P.M.R., în politica partidului și guvernului, îndreptată spre construirea socialismului și făurirea unei vieți luminoase celor ce muncesc în uzine și mine, pe ogoare, în școli și laboratoare. Privirile tuturor se îndreaptă cu căldură și încredere spre cei care conduc cu înțelepciune și fermitate poporul nostru pe calea deschisă de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie. Participanții la adunare aclamă în cinstea marii țări a socialismului victorios, prietenul nostru de nădejde, cu al cărui sprijin frățesc ne-am eliberat țara și obținem succese în construirea socialismului.

Fanfara intonează Imnurile de Stat ale R.P.R. și U.R.S.S.

Adunarea festivă este deschisă de tovarășul Florian Dănălache, prim secretar al Comitetului Orășenesc București al P.M.R.

Tovarășul Constantin Pîrvulescu, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., a vorbit apoi despre însemnătatea Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Miile de participanți au subliniat cuvîntarea în repetate rînduri cu ovații îndelungate.

Ultimele fraze ale cuvîntării tovarășului C. Pîrvulescu sînt acoperite de urale care nu mai contenesc. Participanții la adunare se ridică în picioare. Se ovaționează îndelung pentru prietenia de nezdruncinat cu marea Uniune Sovietică, pentru unitatea și solidaritatea frățească dintre popoarele marelui lagăr al păcii și socialismului. Cei prezenți își exprimă încrederea în victoria cauzei socialismului, în triumful ideilor leninismului, manifestîndu-și dragostea și atașamentul de neclintit față de Partidul Muncitoresc Romîn, față de Comitetul său Central, în frunte cu tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej.

A urmat un program artistic dat de Ansamblul de cîntece și dansuri al C.C.S., orchestra de muzică populară „Barbu Lăutaru" a Filarmonicii de Stat „George Enescu" și de Ansamblul de cîntece și dansuri al M.F.A.

Impunătoarea adunare festivă consacrată zilei de 7 Noiembrie s-a încheiat prin intonarea, de către întreaga asistență, a Internaționalei, imnul scump al oamenilor muncii din toată lumea.

(Agerpres)

Insuflețite adunări în țară

In toate orașele, comunele și satele patriei noastre, oamenii muncii au sărbătorit cu deosebită însuflețire cea de a 39-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

In orașul Cluj, la adunarea festivă închinată zilei de 7 Noiembrie au vorbit despre însemnătatea acestei zile în limba romînă tov. Gavril Lupșa, secretar al comitetului regional P.M.R. Cluj, iar în limba maghiară, tov. Ștefan Bencze, secretar al comitetului orășenesc Cluj al P.M.R.

Vorbitorii au scos în evidență realizările însemnate obținute de oamenii muncii romîni și maghiari din această regiune. In anii puterii populare, în regiunea Cluj au luat ființă peste 20 de întreprinderi noi și s-au dezvoltat multe altele. De asemenea succese însemnate s-au obținut în domeniul transformării socialiste a agriculturii.

In regiunea Bacău, țărănimea muncitoare a întîmpinat marea sărbătoare cu lucrările de însămînțări terminate. In întreprinderile orașului Bacău, ca și la căminele culturale de la sate au avut loc adunări festive închinate celei de a 39-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Cu acest prilej, oamenii muncii au ascultat conferințe despre realizările regimului nostru, despre succesele lor în muncă. Textiliștii de la fabrica de postav „Proletarul" au adoptat în adunarea lor două telegrame pe care le-au trimis C.C. al P.M.R. și Consiliului de Miniștri în care raportează despre succesele obținute în muncă și își iau angajamentul de a obține noi realizări în lupta pentru o viață tot mai bună.

O adunare festivă în cinstea zilei de 7 Noiembrie a avut loc marți seara și la Teatrul de Stat din Pitești. Tovarășul Ștefan Matei, prim secretar al comitetului regional de partid, care a conferențiat despre însemnătatea istorică a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, a arătat că în cinstea zilei de 7 Noiembrie oamenii muncii din regiune au obținut succese însemnate.

Toți cei prezenți la această adunare au trimis o telegramă de salut C.C. al P.C.U.S. și guvernului U.R.S.S.

*
* *

Mecanizatorii din brigada a 7-a de la S.M.T. Greci, regiunea Pitești, lucrează din plin la pregătirea terenului pentru însămînțările de primăvară.

In fotografie: tractoristul Alexandru Tudor, care execută desțelenirea pe loturile sfatului popular din comună.

* *
*

Ritmul arăturilor adînci trebuie intensificat în G. A. S.-urile regiunii București

La sfîrșitul lunii octombrie, cea mai mare parte a gospodăriilor agricole de stat din regiunea București terminaseră de însămînțat suprafețele planificate. Paralel cu aceste lucrări, în unele gospodării de stat s-au executat și arături adînci de toamnă pe o bună parte din terenurile destinate însămînțărilor de primăvară. Astfel, la gospodăria de stat Afumați, raionul Brănești, din cele 1.013 ha planificate pentru ogoare de toamnă, au fost arate pînă la 5 noiembrie 920 ha; de asemenea, la gospodăriile de stat Popești-Leordeni și Măineasca s-a realizat între 80—90 la sută din planul arăturilor adînci.

Aceste succese se datoresc folosirii întregii capacități de lucru a tractoarelor și plugurilor. Prin îngrijirea atentă a mașinilor și înlăturarea timpilor morți, tractoriștii Constantin Nedea și Ilie Gheorghe, de pildă, de la gospodăria de stat Afumați, au obținut succese remarcabile. In tot cursul campaniei de toamnă, tractoarele lor n-au avut nevoie nici de cea mai mică reparație. De altfel, de la începutul anului agricol, ei au reușit să execute fiecare peste 800 de hantri fără să schimbe măcar o singură piesă la tractor.

***In regiunea București, sînt însă** și unele gospodării agricole de stat care, deși au terminat de mult însămînțările de toamnă, n-au executat pînă acum decît un volum mic de arături adînci. Printre acestea se numără gospodăriile de stat Bucșani, Costești-vale, Grădiștea, Bălteni și altele. Bunăoară, G.A.S. Costești-vale a executat pînă acum arături adînci pe numai 282 ha din cele 698 planificate, G.A.S. Bălteni, pe numai 280 ha din 690 etc.*

— Executarea arăturilor adînci de toamnă pe cele 400 de hectare ce ne-au mai rămas este un... fleac — ne-a spus tov. Boiangiu, directorul gospodăriei agricole de stat Bălteni.

Cercetînd însă care este aci viteza zilnică de lucru realizată, am constatat că de la data terminării însămînțărilor (21 octombrie) și pînă la 6 noiembrie, cele 8 tractoare ale gospodăriei de stat Bălteni au executat arături adînci pe numai 150 ha, ceea ce revine cca 10 ha pe zi. Dacă nu se vor asigura condiții pentru accelerarea acestui ritm de lucru, aratul celor 400 de hectare nu va fi de loc un „fleac". La aceasta, conducerea gospodăriei de stat din Bălteni, în frunte cu tov. Boiangiu, trebuie să reflecteze cu toată seriozitatea.

Nesatisfăcător este ritmul arăturilor adînci de toamnă și la G.A.S. Costești-vale, unde viteza zilnică planificată nu se realizează decît în procent de 40—50 la sută.

In amîndouă aceste unități, ca și la G.A.S. Bălteni, cauza principală a neîndeplinirii vitezei de lucru prevăzute o constituie defecțiunile foarte dese ce se ivesc la tractoare, ca urmare a neîngrijirilor tehnice zilnice și periodice. Neîndrumați și necontrolați în muncă, unii tractoriști, ca, de exemplu, Vasile Socrate, I. Popa și alții, de la gospodăria de stat Costești-vale, seara, după terminarea lucrului, lasă tractoarele pline de praf și noroi, iar dimineața pornesc cu ele în brazdă așa cum le-au lăsat. Nu e de mirare că acești tractoriști nu reușesc să-și îndeplinească planul decît în procent de 50—60 la sută.

Timpul este foarte înaintat. De aceea, gospodăriile de stat din regiunea București rămase în urmă cu arăturile adînci au datoria să ia grabnic măsurile tehnico-organizatorice și să mobilizeze toate forțele, pentru a urgenta terminarea acestor lucrări, în scopul efectuării însămînțărilor din primăvara anului viitor la timp și într-un teren bine pregătit.

B. ACIU

O măsură binevenită

In gospodăriile agricole de stat din regiunea Suceava, munca mecanizatorilor a fost organizată într-un chip nou: fiecărui tractorist i s-a repartizat cîte o parcelă de 100 ha, pe care să efectueze întreg complexul de lucrări mecanizate, de la pregătirea terenului pentru însămînțări și pînă la recoltare.

Această măsură a întărit spiritul de răspundere al mecanizatorilor atît în ce privește respectarea termenelor optime, cît și calitatea lucrărilor. Drept urmare, în gospodăriile de stat din regiune, însămînțările de toamnă s-au efectuat anul acesta într-un timp mai scurt și în condiții agrotehnice mai bune decît în anii trecuți.

Totodată, lucrînd mai mult și mai bine, tractoriștii și-au sporit cîștigurile. Astfel, în luna septembrie (lună de vîrf), tractoristul Decebal Miron, de la gospodăria de stat Zăicești, a cîștigat 2.200 lei, tractoristul Seva Popescu, de la gospodăria de stat Ițcani, 2.145 lei, tractoristul Gheorghe Coșman, de la G.A.S. „Progresul"-Dorohoi, 1.650 lei etc.

Mihail Dungeanu
corespondent

In preajma deschiderii noului an de învățămînt agricol de masă

Din experiența mea de lector

In jurul datei de 1 decembrie, vom deschide și în comuna Cazasu, raionul Brăila, cursurile cercului agrotehnic. Din experiența mea de anul trecut, cînd am fost lector în aceeași comună, știu că buna desfășurare a cursurilor depinde în mare măsură de felul cum a fost pregătită deschiderea anului școlar de învățămînt. In cele ce urmează, vreau să arăt pe scurt cum am procedat anul trecut, pentru ca, încă de la început, cursul pe care l-am condus să se poată desfășura normal.

In luna octombrie, am început recrutarea cursanților. Nu numai la căminul cultural sau la sfatul popular discutam cu oamenii, arătîndu-le importanța frecventării acestor cursuri, ci și acasă la ei, unde am fost deseori, în același scop. Totodată, am ajutat să asigur și condițiile materiale necesare bunei desfășurări a cursului. In această privință, m-a ajutat și directorul căminului cultural din comună, care a pus la dispoziția cursului o sală corespunzătoare, bine întreținută, încălzită și luminată.

De la început, mi-am creat un colectiv format din 3 cursanți, și anume, Radu Stoian, Ion Gh. Răduc și Alexandru Anton, care m-au ajutat în tot timpul anului la mobilizarea elevilor, la difuzarea broșurilor etc. Și pot spune că frecvența a fost bună.

Lecțiile predate au fost, după cum se știe, pe teme diferite. Oricare a fost subiectul predat, eu am căutat să exemplific fiecare lecție cît mai concret, cu date și fapte bine cunoscute în comună. Ti puneam chiar pe fruntași să ia cuvîntul și să explice celorlalți cum au muncit de au obținut sporuri mari de recoltă. La lecția „Cultura porumbului", de pildă, a vorbit fruntașul Soare Fătu: acesta a arătat celor prezenți cum a executat toate lucrările la porumb, începînd din primăvară, cînd a însămînțat, și pînă toamna, la cules. El a insistat îndeosebi asupra faptului că a însămînțat porumbul în cuiburi așezate în pătrat, l-a prășit de 3 ori și i-a făcut polenizarea artificială suplimentară. Osteneala i-a fost pe deplin răsplătită. La cules, Soare Fătu a obținut o producție de 4.200 kg de porumb boabe la ha. Cum era și firesc, toți cursanții au ascultat cu mult interes cele spuse de Soare Fătu, și în vara aceasta mulți dintre ei i-au urmat exemplul, obținînd astfel, cu toată seceta, recolte bune de porumb.

Și lotul demonstrativ, în suprafață de 3 ha pus la dispoziție de către sfatul popular din comună, a fost de un real folos pentru cursanți, aceștia putîndu-se convinge în mod practic de avantajele aplicării metodelor agrotehnice înaintate. Acest lot, pe care am cultivat grîu, porumb și floarea-soarelui, a fost împărțit în 6 parcele, cîte două pentru fiecare cultură. Un rînd de parcele a fost cultivat după vechile metode practicate în comună, celălalt rînd după metodele recomandate de agrotehnică. Așa, de exemplu, la porumb, pe o parcelă plantele au fost rărite și mușuroite, iar pe cealaltă — îngrășate, prășite de 4 ori și polenizate artificial. Diferența de recoltă a fost de 1.700 kg la hectar. La floarea-soarelui, pe lotul prășit de trei ori și polenizat s-a obținut o recoltă de 3.200 kg la ha, cu 1.500 kg mai mult decît pe lotul lucrat după vechile metode.

Anul trecut, am avut totuși și o serie de lipsuri și greutăți în munca mea de lector. Se întîmpla adesea ca, din cauza plecărilor mele pe teren, să amîn data fixată pentru ținerea lecțiilor. Anul acesta, îmi voi planifica în așa fel munca, încît niciodată să nu lipsesc de la lecții. Greutăți am întîmpinat în special din lipsa unor broșuri. Pentru anul de învățămînt care începe acum, am și primit toate broșurile necesare. Cea mai mare parte dintre cursanți au și fost recrutați și pot spune că numărul lor va fi mai mare decît anul trecut. Am fixat sala unde vom ține cursul și mi-am adunat de pe cîmp tot materialul necesar exemplificării practice a lecțiilor predate.

O cultură de care îmi propun să mă ocup în mod amănunțit anul acesta este sfecla de zahăr, deoarece mulți țărani muncitori din comună au încheiat contracte pentru cultivarea acestei plante. Voi căuta ca toate lecțiile să fie cît mai legate de specificul comunei, să îmbogățească cunoștințele producătorilor agricoli, pentru ca într-adevăr cursul pe care îl vor urma să le fie de un real folos în munca pe care o vor desfășura pe ogoare în anul ce vine.

DUMITRA SIRBU
tehnician agronom în comuna Cazasu, raionul Brăila

Bunăstare

Crește necontenit numărul colectiviștilor care de pe urma veniturilor realizate își construiesc case noi.
In fotografie: tînăra colectivistă Ileana Iovescu din comuna Chelmac din regiunea Timișoara, ascultînd radio-ul în noua sa locuință.

Am dat cu drag cotele datorate statului

Comuna Poenarii Burchi, în care am văzut lumina zilei, și-a schimbat mult înfățișarea în anii puterii populare. Ce deosebire este între comuna tinereții mele și cea de acum! Eu am învățat carte pe apucate, într-o școală ca vai de lume, cu pereții veșnic umezi, fără geamuri. Copiii mei învață acum într-o școală mare, cu săli spațioase și frumoase.

Nu departe de școală, se înalță altă clădire frumoasă: casa de nașteri. Spre deosebire de trecut, cînd multe țărance muncitoare nășteau pe cîmp, fără nici un fel de îngrijire, azi ele nasc la casa de nașteri, sub îngrijirea doctorului și a surorilor.

Un dispensar, un spital de copii, o librărie, un punct agricol, un magazin universal și cîte altele nu s-au făcut în comuna Poenarii Burchi în anii puterii populare. Toate acestea le-am construit sau le-am amenajat noi, cu sprijinul statului. Tot din partea statului primim un ajutor prețios prin tehnicienii agricoli, care ne îndrumă cum să lucrăm pămîntul spre a-i smulge rod cît mai bogat.

Aplicînd cele învățate de la ei, am obținut an de an recolte tot mai bogate la hectar. In vara aceasta, bunăoară, cu toate condițiile de climă neprielnice, eu am dobîndit o producție de peste 1.600 kg de grîu, 1.700 kg de orz și 2.400 kg de porumb la ha. Din aceste producții, mi-am achitat printre primii cotele cuvenite statului. De altfel, spre mîndria noastră, a fiecărui țăran muncitor, Poenarii Burchi se află printre comunele fruntașe pe raion la colectări. Cum să nu dăm cu drag la colectare cotele datorate statului, cînd știm că astfel răspundem grijii pe care regimul o arată necontenit ridicării bunăstării noastre. Și apoi și eu, ca și alți consăteni ai mei, am la oraș frați, cumnați și copii care lucrează în fabrici. Ei, muncitorii, ne trimit prin cooperative tot felul de mărfuri la prețuri convenabile. Noi cu ce-i ajutăm? De bună seamă, asigurîndu-le hrana. Zilele trecute, a plecat și feciorul meu Marin să-și facă stagiul militar. Oare el nu se va hrăni tot din cerealele acestea, pe care le dăm noi drept cote statului?

Iată de ce eu, ca și consătenii mei Dumitru Datcu, Gheorghe T. Dumitru, Pandele Manea și alții, am predat cu drag printre primii toate cotele de cereale, lapte și carne pe care le datorăm statului pe acest an.

GH. M. GHEORGHE
țăran muncitor din comuna Poenarii Burchi, raionul Ploești

Vînd statului prisosul de cereale

Recoltele colectiviștilor din comuna Tiream, raionul Carei, au fost și în anul acesta foarte frumoase. Lucrîndu-și pămîntul cu mașinile și tractoarele statului și aplicînd în muncă metode agrotehnice înaintate, ei au obținut la toate culturile producții care întrec cu mult pe cele obținute în sectorul individual.

Dornici să răspundă prin fapte ajutorului pe care-l primesc din partea statului, numeroși colectiviști din Tiream au hotărît să vîndă statului o parte din produsele ce le prisosesc. Doloczki Geza și Kuncz Ana au fost printre primii colectiviști care și-au valorificat surplusul de cereale prin cooperativă. In cîteva zile, s-au valorificat prin cooperativă peste 3.000 kg de porumb și 2.000 kg de grîu.

Urmînd exemplul colectiviștilor, numeroși țărani muncitori cu gospodărie individuală, printre care și Hengheli Ștefan, Svegler Anton, Sabău Mircea și alții, au vîndut statului însemnate cantități de grîu și porumb.

Vasile Pop
corespondent

De ce nu se realizează planul de plantare a pomilor în raionul Vidra?

In raionul Vidra din regiunea București există în momentul de față un număr de 225.505 de diferiți pomi fructiferi, plantațiile masive ocupînd o suprafață totală de 534 ha. De la acești pomi se obțin an de an recolte tot mai sporite de fructe de bună calitate. Anul trecut, de exemplu, în raion s-a obținut un surplus de fructe de 660 de tone, care au fost valorificate prin fabricile de conserve alimentare existente în apropierea raionului.

Cu toate acestea, producția obținută în raion este încă sub nivelul posibilităților existente. De aceea, organele agricole locale, mergînd pe linia trasată de Directivele Congresului al II-lea au întocmit un plan de perspectivă privitor la completarea golurilor din livezile existente și la extinderea suprafeței ocupate cu pomi fructiferi. Numai în toamna acestui an, în raionul Vidra trebuie să se planteze un număr de 32.114 de pomi diferiți, din care 1.330 de pomi în sectorul socialist. Pentru aceasta au fost luate din vreme o serie de măsuri. In gospodăriile colective s-au identificat suprafețele destinate înființării de noi livezi, s-a stabilit necesarul de pomi pentru completarea golurilor, s-au stabilit speciile și numărul de pomi necesari noilor plantări pentru fiecare comună în parte.

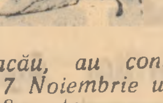
Ar fi fost bine dacă în același timp s-ar fi dus și o susținută muncă de lămurire și de mobilizare a țăranilor muncitori, în vederea executării din vreme a gropilor pentru plantări și s-ar fi asigurat totodată materialul săditor necesar. Acest lucru s-a făcut cu foarte mare întîrziere. Prin unele părți, țăranii muncitori au executat din proprie inițiativă gropi pentru pomi ca, de exemplu, în comuna Grădiștea sau în satele Mogoșești, Budeni, 30 Decembrie etc. Unele pregătiri în vederea plantării pomilor s-au mai făcut și la gospodăria de stat Grădiștea, precum și la combinatul agroalimentar din comuna 30 Decembrie. Cu toate acestea, săpatul gropilor este întîrziat. Pînă mai zilele trecute pe întregul raion nu se săpaseră decît 4.500 de gropi.

In ce privește materialul săditor, situația este și mai proastă. Țăranii muncitori nu știu nici măcar acum de unde să-și procure pomii altoiți de care au nevoie. Ce-i drept, secția agricolă a raionului a cerut direcției agricole regionale să-i comunice numele pepinierelor de la care se pot ridica pomii altoiți necesari. Și aceasta, în trei adrese trimise între 27 septembrie—22 octombrie a.c. La cererea secției agricole raionale — cerere destul de tardivă, de altfel — direcția agricolă regională nu a răspuns nici pînă astăzi.

Cu fiecare zi ce trece, vremea devine tot mai neprielnică plantărilor de pomi fructiferi. In curînd, înghețurile vor împiedica executarea acestor lucrări. De aceea, este necesar ca direcția agricolă regională București să urgenteze repartizarea pomilor necesari plantărilor de toamnă.

ANDREI VERBOVSKY

Din satele patriei noastre

Prin autoimpunere și muncă voluntară, sătenii din satul Oțelești, comuna Gloduri, raionul Bacău, au construit în cinstea lui 7 Noiembrie un pod nou, lung de 8 metri.

Printre cei care au muncit cel mai mult la construirea acestui pod se numără Ion Chitic, Dumitru Tănase, Iordache Lupu, Costache Calapod și alții.

Gheorghe Popiac
corespondent

★

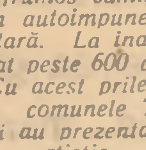

Semnele vieții noi se vădesc tot mai mult în satele patriei noastre. An de an, case noi, sănătoase și frumoase iau locul căsuțelor umile, în care țăranii muncitori au trăit, pînă mai ieri, în beznă. In comuna Deleni din raionul Vaslui, peste 50 de țărani muncitori și-au construit în ultima vreme case noi, încăpătoare, din care nu lipsește nici lumina electrică și nici radioul.

Printre sătenii comunei Deleni care și-au ridicat de curînd case se numără Nicolae Apetrii, N. Ciocan, Nicolae Pascal, Nicolae Trofin și mulți alții.

Victor Vasiliu
corespondent

★

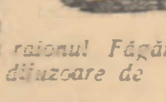

La 4 noiembrie, în cinstea aniversării Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, în comuna Chișcani din raionul Brăila, s-a inaugurat un frumos cămin cultural, realizat prin autoimpunere și muncă voluntară. La inaugurare au participat peste 600 de țărani muncitori.

Cu acest prilej, echipele artistice din comunele Tichilești și Chișcani au prezentat un frumos program artistic.

Vasilica Tăslăuanu
corespondent

★

Un cîntec a trecut de la un capăt la celălalt al satului. Pentru prima oară răsună aici, în satul Cincșor din raionul Făgăraș, glasul celor 106 difuzoare de curînd instalate.

Adunați în jurul lor, țăranii muncitori din sat ascultă acum cu regularitate emisiunile posturilor noastre de radio și îndeosebi „Ora satelor", „Jurnalul satelor", emisiuni care le sînt de mare folos în munca lor de fiecare zi, pentru obținerea unor recolte bogate.

In munca de instalare a difuzoarelor s-au evidențiat în mod deosebit muncitorii Petre Teleanu, Ioan Lăcătuș, Octavian Opriș și alții de la P.T.T.R. Făgăraș.

Mihai Kiss
corespondent

Să asigurăm reproducătorilor comunali cît mai bune condiții de iernat

Crearea unor condiții de adăpostire și hrănire cît mai bune pentru perioada iernii este una din problemele de care depind în bună măsură dezvoltarea creșterii animalelor și menținerea productivității lor la un nivel ridicat.

Pentru a cunoaște stadiul în care se găsesc pregătirile pentru iernatul reproducătorilor de la stațiunile de montă, ziarul nostru a făcut un raid-anchetă în raionul Pitești.

Dăm mai jos cîteva aspecte.

Se pot face lucruri bune

In comuna Dărmănești există o stațiune de montă cu 4 tauri, 50 de berbeci și 2 vieri. Pentru adăpostirea în bune condiții a acestora, comitetul executiv al sfatului popular comunal a luat măsuri încă din timp pentru amenajarea și repararea grajdului, a saivanului de berbeci și a coteţului de vieri. Astfel, au fost reparate podelele, ieslele, s-a văruit grajdul, după care s-a executat dezinfecția tuturor adăposturilor. Pentru hrana reproducătorilor pe tot timpul iernii, s-a asigurat întreaga cantitate de furaje. In momentul de față, stațiunea de montă dispune de 12.500 kg de trifoi, cca 32.000 kg de fîn natural, 2.500 kg de porumb siloz și o importantă cantitate de furaje concentrate. Din această cantitate, după ce s-a calculat necesarul de furaje pentru cei 56 de reproducători, o parte a fost dată altor stațiuni de montă care aveau balanța furajeră deficitară. Trebuie arătat că, pentru obținerea acestor cantități de furaje, sfatul popular comunal, împreună cu tehnicienii de la punctul agricol, a luat măsuri pentru ca cele 28 ha de lot zootehnic să fie lucrate în bune condiții, ceea ce a făcut posibilă obținerea unor mari cantități de furaje, cu tot timpul nefavorabil din acest an. Așa se explică de ce stațiunea de montă din Dărmănești și-a putut asigura necesarul de furaje, iar surplusul să-l dea altor stațiuni.

Cine răspunde?

Grajdul de la stațiunea de montă din comuna Coșești este într-o stare de paragină totală. Pereții sînt jupuiți și în parte deteriorați, prin ei putîndu-se vedea afară aspectul mohorît al zilelor de toamnă. Inăuntru, totu-i răscolit. Ieslele distruse, podeaua stricată, prin care șobolanii de mult și-au făcut culcușul... pentru iarnă.

Al doilea grajd, din comuna Coșești, care se găsește în satul Jupînești, nu-i cu nimic mai bun. Podeaua stricată, pereții deteriorați, geamurile de la ferestre sparte, iar în podul grajdului dorm păsările cetățeanului Traian Popescu.

Toată această stare de lucruri este bine cunoscută de către comitetul executiv al sfatului popular comunal Coșești, (președinte Sandu Vasile) și de administratorul zoopastoral Gheorghe Grăjdaru. Dar președintele comitetului executiv spune că nu-i treaba sfatului de a se ocupa de stațiunile de montă, ci a administratorului. La rîndul său, administratorul spune că el nu are nici o răspundere. „De treaba asta trebuie să se ocupe îngrijitorii de la reproducători, că d-aia iau salariu". Dacă problema se pune așa, atunci administratorul de ce ia salariu, numai pentru că e administrator?

Este necesar ca comitetul executiv al sfatului popular raional Pitești să lămurească acest „caz" greu de rezolvat pentru cei de la Coșești. Dar asta cît mai curînd, pînă nu vine iarna.

Cît timp se va mai face apel numai la fondul centralizat al statului?

După o situație foarte sumară de la secția agricolă raională — serviciul bazei furajere — reiese că pentru întreg efectivul de reproducători comunali din cuprinsul raionului au fost asigurate 507 tone de furaje fibroase, 26 tone de siloz și cca 38 tone de concentrate. Din aceste cifre, se vede destul de ușor că animalele nu vor avea furaje suficiente pentru întreaga perioadă de iarnă. Deși acest fapt se cunoaște de mult la secția agricolă Pitești, nu s-au luat măsuri din timp pentru completarea bazei furajere. Așa se explică de ce nu s-au însilozat cantități mai mari de porumb steril. Nici cel puțin în perioada actuală nu s-a pus în practică metoda însilozării cocenilor de care dispune în mari cantități fiecare stațiune de montă. Pentru a ieși din acest impas, secția agricolă n-a găsit altă soluție decît să ceară să i se repartizeze furaje din fondul centralizat al statului.

★

Din constatările făcute reiese că unele comitete executive ale sfaturilor populare comunale, ca cele din comunele Ștefănești, Valea Mare și Mărăcineni, au luat din timp măsuri pentru repararea grajdurilor comunale și pentru asigurarea bazei furajere necesare reproducătorilor pe tot timpul perioadei de iernat. Insă această măsură nu a fost luată peste tot. Unele sfaturi populare comunale nu se consideră răspunzătoare față de situația din stațiunile de montă, dezinteresîndu-se complet de felul în care se fac pregătirile pentru iernatul reproducătorilor.

Față de această stare de lucruri este necesar, cît timpul mai permite, ca secția agricolă a sfatului popular raional să ia de urgență măsuri. In primul rînd, să se treacă la repararea și amenajarea grajdurilor comunale, iar în al doilea rînd, să fie completată baza furajeră prin însilozarea a cît mai multe cantități de coceni de care dispune fiecare stațiune de montă în parte.

G. R.

Prin tocarea și însilozarea cocenilor de porumb se face o mare economie de furaje

La G.A.C. „Filimon Sîrbu" din comuna Gorneni, raionul Domnești, cultura porumbului ocupă în fiecare an suprafețe mari. Cocenii, ca produs secundar ce rezultă din această cultură, sînt folosiți în hrana animalelor. Pînă anul trecut, însă, colectiviștii îi dădeau animalelor în starea în care erau aduși de pe cîmp. In felul acesta, de cele mai multe ori, animalele consumau doar frunzele, ceea ce reprezintă cca 15—20 la sută din cantitatea totală a cocenilor. Restul se pierdea.

Anul trecut, la gospodăria colectivă „Filimon Sîrbu" s-a folosit pentru prima dată metoda tocării și însilozării cocenilor. Insilozați, cocenii au fost consumați în întregime și cu mai multă poftă. Rezultatele aplicării acestei metode s-au văzut imediat: s-a realizat o mare economie de furaje și a crescut productivitatea animalelor.

Insilozarea cocenilor s-a făcut în gropi sistem transee, lungi de 3 metri, late de 2 metri și adînci de 2 metri, avînd pereții puțin înclinați. Cocenii au fost tocați în bucăți de 1—2 cm cu ajutorul unei tocători mecanice, după care au fost stropiți cu saramură (apă cu sare în concentrație de 2 la sută). Stropirea s-a făcut cu ajutorul unei stropitori cu sită. In timpul stropirii, cocenii s-au amestecat mereu, în așa fel, încît toți să fie umeziți. După ce au fost așezați în straturi de cîte 40-45 cm grosime fiecare, cocenii s-au presat bine prin călcarea cu caii, iar după umplerea silozurilor, s-au presat cu ajutorul unui tractor pe șenile. Silozul s-a considerat umplut atunci cînd cocenii au depășit cu 60—70 cm nivelul solului. Cocenii au fost apoi acoperiți cu un strat de pămînt de cca 60—80 cm grosime.

Fiind încurajați de rezultatele pe care le-au obținut anul trecut prin folosirea în hrana animalelor a cocenilor însilozați, colectiviștii de la G.A.C. „Filimon Sîrbu" vor însiloza anul acesta o cantitate și mai mare de coceni. Ei au început această acțiune imediat după ce au terminat muncile pe cîmp, pînă în prezent avînd gata însilozate peste 30.000 kg de coceni.

Producția de furaje din acest an fiind slabă în raionul nostru, din cauza secetei prelungite, însilozarea cocenilor se impune cu atît mai mult. Este o metodă simplă, prin care orice gospodar poate asigura vitelor sale o bună parte din hrana de care vor avea nevoie la iarnă.

Ing. IVAN DUMITRU
de la punctul agricol Mihăilești

Un exemplu demn de urmat

Pentru colectiviștii de la G.A.C Hălchiu, regiunea Stalin, asigurarea unor condiții optime de iernare pentru animale a constituit o preocupare principală încă din timpul verii. Adăposturile au fost amenajate și dezinfectate din timp. In ce privește asigurarea bazei furajere pentru cele 139 de taurine, 300 de porcine, 676 de ovine și 100 de animale de muncă, s-au înmagazinat 924 tone de fînuri de bună calitate, cu 583 de tone mai mult decît în anul 1955. Totodată, pentru hrănirea rațională a animalelor și menținerea lor la un nivel productiv ridicat pe tot timpul iernii, colectiviștii au însilozat peste 500 de tone de porumb furajer și 100 tone de borhot de zahăr.

Colectiviștii au avut în acest an posibilitatea de a asigura cantități sporite de furaje datorită măsurilor agrotehnice aplicate în vederea creșterii producției medii de fînuri la hectar. Față de 3.700 kg de fîn la hectar, cît au recoltat în 1955 ei au recoltat anul acesta 9.000 kg de fînuri la hectar.

In munca de îngrijire a culturilor furajere și la recoltatul furajelor s-au evidențiat colectiviștii Petre Roth și Ion Seceleanu. Un sprijin prețios în obținerea acestor realizări au primit colectiviștii din partea tehnicienilor de la punctul agricol Hălchiu și de la S.M.T. Hălchiu.

Cîteva din cauzele care fac ca S.M.T. Holboca să dețină locul de... codaș

Stațiunea de mașini și tractoare Holboca din regiunea Iași a luat ființă în anul 1950. De atunci și pînă acum, ea a fost înzestrată cu un bogat utilaj. S.M.T.-ul dispune astăzi de 53 de tractoare și de numeroase mașini agricole.

Folosește oare colectivul S.M.T.-ului aceste importante mijloace tehnico-materiale pentru a da un sprijin cît mai temeinic sporirii producției agricole și organizării agriculturii pe baze socialiste? Faptele dovedesc că nu. In ultimii cinci ani, S. M. T.-Holboca nu și-a realizat planul anual de producție decît în procent de 50—60 la sută. Totodată, prețul de cost al hantrului în loc să scadă, a crescut anual între 20—30 lei față de cel planificat. In ceea ce privește contribuția S.M.T.-ului la dezvoltarea sectorului socialist al agriculturii, aceasta este de asemenea foarte slabă. In vreme ce în alte raioane ale regiunii Iași au fost alcătuite în ultimii ani zeci de unități agricole socialiste, în raza de activitate a S.M.T.-ului Holboca au luat ființă abia 4 gospodării agricole colective.

Nici în acest an, stațiunea nu stă mai bine în privința realizării volumului de lucrări. Pînă acum cîteva zile, planul pe întregul an fusese realizat în proporție de numai 56 la sută. Acest lucru se datorește faptului că o bună parte din tractoare mai mult stau decît lucrează, deoarece au fost prost reparate. S-a lucrat slab la repararea tractoarelor, atît în atelierele S.M.T.-ului, cît și la centrul mecanic Iași. Bunăoară, de curînd, S.M.T.-ul a schimbat la acest centru mecanic 6 motoare K. D., care, date în exploatare, s-au defectat chiar în primele zile ale campaniei de toamnă.

Dar pentru faptul că numeroase tractoare se defectează foarte des, vina nu o poartă numai acei care le-au reparat, ci și acei care le mînuiesc. Astfel, în afară de 3—4 tractoriști (printre care Ion Căldăraru și Nicolae Pislaru), nici unul nu-și îngrijește tractorul așa cum prevede normativul de îngrijiri tehnice zilnice și periodice. Așa stau lucrurile, de pildă, cu tractoriști ca Vasile Mihai, Mihăilă Vasile, Constantin Mihai și alții, care foarte rar curăță de praf și pămînt tractoarele sau le strîng șuruburile. Acești tractoriști (ca, de altfel, majoritatea mecanizatorilor din această stațiune) și-au îndeplinit sarcinile de plan în actuala campanie agricolă, numai în procent de 10—15 la sută.

Slaba pregătire a mecanizatorilor de la acest S.M.T. și lipsa de cadre se datoresc faptului că tovarășii care s-au perindat la conducerea S.M.T.-ului Holboca nu s-au preocupat să ridice nivelul profesional al mecanizatorilor. De exemplu, în iarna anilor 1955—1956, în cadrul stațiunii nu s-a ținut nici o lecție pentru școlarizarea mecanizatorilor. Nici unul din tovarășii care au condus pînă acum stațiunea nu s-a ocupat de recrutarea și școlarizarea de tractoriști din rîndul colectiviștilor sau al întovărășiților din unitățile pe care le deservește S.M.T.-ul.

De altfel, despre lipsa de cadre la acest S.M.T., vorbește și faptul că, în momentul de față, la S.M.T.-Holboca numai 3 din cele 10 brigăzi au șefi de brigadă. Din patru sectoare, numai unul are mecanic de sector, iar pontatori-alimentatori există numai la 6 brigăzi. Brigada a VII-a, de pildă, nu are nici șef de brigadă, nici pontator-alimentator, și nici mecanic de sector. Dar și puținii șefi de brigadă, pontatori-alimentatori sau mecanici de sector existenți, cum sînt Ion Rusu și Gh. Zelinski, neîndrumați și necontrolați de nimeni, pleacă foarte des în satele din împrejurimi, lăsîndu-i pe tractoriști să lucreze cum îi taie capul.

Cît privește condițiile de muncă create mecanizatorilor de la S.M.T.-Holboca, acestea lasă foarte mult de dorit. De pildă, atelierul mecanic nu este înzestrat cu o serie de mașini și scule absolut necesare. Lipsa de utilaj mărunt pentru îngrijirea și alimentarea tractoarelor și mașinilor agricole se resimte și pe teren, la brigăzi. Situația nu-i mai strălucită nici în ce privește condițiile de trai ale mecanizatorilor. Astfel, în stațiune nu există baie, vestiare și nici măcar ligheane suficiente. Nu există nici club ori colț roșu, iar dormitoarele nu sînt corespunzătoare.

Neîndeplinirea planului de lucrări, proasta organizare a muncii, risipa de combustibil și piese de schimb ce se face în această stațiune au dus la creșterea prețului de cost. Anul acesta, de pildă, prețul de cost al unui hantru s-a ridicat pînă acum, de la 138,77 lei, cît este planificat, la 170,97 lei.

Toate aceste lipsuri dăinuie de ani de zile și ele nu constituie o noutate nici pentru serviciul regional S.M.T. Iași, nici pentru direcția generală S.M.T din Ministerul Agriculturii. Ce au făcut însă organele competente pentru înlăturarea greutăților și deficiențelor semnalate? Din păcate, de cele mai multe ori, organele respective s-au mulțumit să dea sfaturi.

— Cunoaștem situația de la S. M. T.-Holboca, ne-a spus tov. Ion Marin, director general adjunct în direcția generală S.M.T. Au fost mulți tovarăși de la noi acolo și am schimbat destui directori la acest S.M.T., dar situația nu s-a îmbunătățit.

Intr-adevăr, S.M.T.-ul a fost vizitat în anii aceștia de numeroși tovarăși din direcția generală și de la serviciul regional S.M.T. Cei mai mulți dintre ei însă s-au mărginit să-și desfășoare activitatea umplîndu-și notes-urile cu diferite însemnări și constatări și... pe-aci ți-e drumul. Astfel de ajutor a primit S.M.T.-Holboca chiar de curînd, de la inginerii Fieraru și Carțaș din direcția generală S.M.T. a Ministerului Agriculturii.

Cît de superficial au lucrat organele competente în ce privește sprijinul pe care trebuia să-l dea S.M.T.-ului Holboca o dovedește și faptul că, în decurs de 5 ani și jumătate, au fost schimbați 8 directori, 7 ingineri agronomi șefi, 7 ingineri mecanici șefi și 4 contabili șefi, nemaivorbind de fluctuația mare de mecanizatori.

Pentru remedierea lipsurilor, se impune ca, atît direcția generală S.M.T. din Ministerul Agriculturii, cît și serviciul regional S.M.T. să cerceteze în mod serios cauzele care fac ca, an de an această unitate să nu-și îndeplinească planul de producție. Este necesar să fie luate măsuri în vederea creării unor condiții bune de muncă și de trai mecanizatorilor. Se cere în primul rînd să fie urgentată terminarea construcțiilor (remize, atelier mecanic, baie, grup social etc.), începute încă din anul trecut. S.M.T.-ul trebuie sprijinit să-și completeze din rîndul colectiviștilor și întovărășiților numărul de cadre de care are nevoie, iar mecanizatorii să fie îndrumați să-și ridice calificarea lor profesională.

Este sigur că, dacă S.M.T.-Holboca va fi ajutată în mod serios de către organele competente, în scurtă vreme o mare parte din lipsurile arătate mai sus vor putea fi înlăturate, astfel ca și această stațiune să facă față cu cinste importantelor sarcini ce-i stau în față.

GH. BACIU

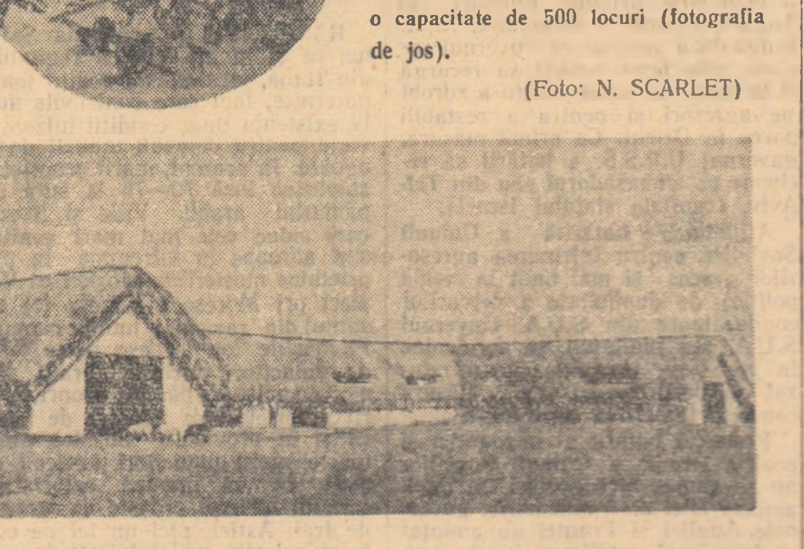
Noi construcții în gospodăriile colective

● Buna organizare a muncii și folosirea tuturor resurselor locale au îngăduit colectiviștilor din Berveni ca de la înființarea gospodăriei să execute 23 de diferite construcții, printre care două grajduri pentru vite mari, o maternitate pentru 60 de scroafe, o îngrășătorie de porci, un saivan pentru 1.000 de oi, 4 silozuri cu o capacitate de peste 200 de tone, garaje pentru cele 4 autocamioane și 6 tractoare rutiere, o uzină electrică, o fabrică de apă gazoasă etc.

● Colectiviștii din Petrești și-au construit o maternitate pentru 25 de scroafe, un atelier de rotărie și altul de fierărie, iar de curînd au terminat o magazie cu etaj pentru 35 de vagoane de cereale și un pătul pentru 5 vagoane de porumb.

La gospodăria colectivă din Urziceni, înființată în acest an, s-au construit, pe lîngă magazia de cereale, pătulul de porumb și o topitorie de cînepă și s-au confecționat 500 000 de bucăți de cărămizi pentru diferite construcții.

Paralel cu dezvoltarea creșterii animalelor, colectiviștii de la „G.A.C. "I. L. Caragiale" din comuna Silistraru, raionul Brăila, au asigurat și adăposturi trainice acestora.

Pe lîngă o spațioasă maternitate de scroafe, colectiviștii au construit încă două hale de ouat pentru păsări (foto medalion) și un saivan pentru oi cu o capacitate de 500 locuri (fotografia de jos).

(Foto: N. SCARLET)

LA CAPĂTUL UNUI AN

— La început cum a fost? Ați avut niscaiva piedici? Cum ați învins greutățile? Ce planuri de viitor aveți?

Intrebările erau firești. Ca atare, mi-am deschis carnetul și, cu creionul în mînă, mă pregăteam să-mi notez răspunsurile. Imi făcusem însă socoteala fără să țin seama de firea președintelui colectivei din Priboieni, raionul Topoloveni.

— Ei, cum să fie? Ca la orice început.

Și omul meu tăcu.

Halal răspuns, mi-am zis. Dacă și la restul întrebărilor tot astfel de răspunsuri voi căpăta, s-a dus pe apa sîmbetei reportajul meu. Și ce frumos îl începusem! Ca după carte.

Se vede treaba că aveam o mutră nenorocită rău, că președintele a început deodată să zîmbească.

— Să dăm uitării ce-a fost, măi tovarășe. Ai văzut oare vreodată naștere fără dureri? Așa-i și cu colectiva noastră. Unii ne-au stat alături, alții au rămas deoparte și cițiva, de „prieteni" ce ne erau și de bine ce le părea că în Priboieni se face colectivă, gata-gata să se îmbolnăvească de gălbinare. Ne-au pus ei bețe în roate, dar colectiva tot s-a făcut. Ne mai pun și acum, că doar năravul nu și l-au schimbat, însă colectiva noastră tot înainte merge. Și acum, hai să-ți spun mai bine ce avem astăzi, la capătul unui an de cînd s-a înființat gospodăria.

— Uite cum se poate înșela omul cu cîte o părere, mi-am zis atunci. Il credeam pe om zgîrcit rău la vorbă și cînd colo, îmi întinde pe tavă subiectul reportajului.

— La înființare n-aveam mult pămînt. Cu totul, 50 de hectare, aduse de cele 32 de familii înscrise. Cam puțin — ne-am gîndit — dar dacă-i smulgi pămîntului tot ce-ți poate da, strîngi belșug de produse. Asa am pornit și noi să facem. De oameni vrednici n-am dus lipsă. Alde Gheorghe Căpriș, Constantin Puiulescu, Marin Ștefan și alți colectiviști se numără printre cei mai de frunte gospodari ai comunei. Din cele 50 de hectare, 16 le avem cu pomi. In primăvară, i-am curățat și i-am văruit. Apoi i-am stropit. De 3 ori, cum ne-a învățat inginerul agronom de la raion. Cu ajutorul tractoarelor de la S.M.T.-Teiu, am însămînțat cele 20 ha de porumb; 15 în cuiburi așezate în pătrat și 5 în rînduri drepte. Patru prașile am dat porumbului, iar pe alocuri, cîte 5. Cartofii, la fel i-am îngrijit. Acu', după ce toate astea au trecut, aș minți să-ți spun că am fost toată vremea chiar așa liniștit. Cînd a început toiul muncilor, numai eu știu cîte nopți m-am perpelit ca pe jăratic, fără să se lipească somnul de gene. Intr-una mă întrebam: or veni oare cu toții la lucru? Nu cumva s-or lăsa pe tînjeală? Căci în colectivă, dacă toți vin regulat la muncă, treaba merge bine. De nu, apăi pilda rea se întinde ca pecinginea. Da' oamenii au venit. Rar dacă a lipsit unul. Iar femeile, ce să-ți spun. Gata-gata s-o ia înaintea bărbaților. Niculina Marin, Gheorghița Cofandra, Niculina Duinea, Florica Pandelia, Maria Iordache, stau alături de cei mai vrednici dintre bărbați în ce privește zilele-muncă. In vară, cînd pomii au început să dea roade, veneau oamenii din sat și se uitau la livada noastră ca la urs. Ba au venit și de prin comunele vecine. Ramurile abia mai puteau să țină potopul fructelor. Atîta belșug a fost, încît, cu toate proptelele puse, tot s-au mai rupt din crengi.

Prima recoltă a fost cea de cireșe. Am încasat numai pe ele 40.000 lei. N-au prins banii mucegai la noi. Am cumpărat deodată patru perechi de vite de muncă. Rotarii colectivei s-au pus și ei pe treabă și în cîteva săptămîni au făcut trei căruțe și un camion. Ne mai rămăsese ceva bani. Am cumpărat din ei 17 stupi. Am mai valorificat și alte fructe, după care am dat primul avans în bani. Nelu Iordache și Gheorghe Căpriș au primit cîte 1.500 lei, Ilie Cotoandru — aproape 1.000 lei și alții și alții. Acum, în toamnă, am încasat numai pe o parte din prunele valorificate prin cooperativă 24.000 lei.

Sume frumoase de bani am luat și pe mere și pere. Astfel am avut posibilitate să dăm al doilea avans în bani. Cîte 10 lei la zi-muncă. Porumbul — bine îngrijit — a dat și el o recoltă bună: In medie, 2.200 kg la hectar. După ce am achitat în întregime muncile către S.M.T. și cotele către stat, am împărțit membrilor ca avans cîte 5 kg de porumb boabe, 1.500 kg de prune, 0,500 kg de cartofi și însemnate cantități de zarzavaturi pentru fiecare zi-muncă. Colectivistul Gheorghe Căpriș a adus acasă numai ca avans 1.500 kg de porumb, aproape 1.000 kg de prune, în afară de furaje și cei 1.300 lei. La fel, Stancu Gheorghiță, Nicolae Iordache și alți colectiviști. Nici prin gînd nu le-a trecut acestora că se vor alege cu așa frumoase venituri în urma unui an de muncă în comun.

— Ei, acum înțelegi dumneata de ce spun eu că gospodăria noastră merge tot înainte, tot înspre mai bine?

*

Ce ți-e și cu oamenii ăștia! Și cînd te gîndești că pe președintele colectivei din Priboieni l-am crezut zgîrcit la vorbă.

S. LEONARD

Vești de la corespondenți

Pe calea agriculturii socialiste

HIRȘOVA — 42 de familii de țărani muncitori din satul Nedeicu, raionul Hîrșova, convingîndu-se de marile avantaje ale lucrării pămîntului în comun și cu mijloace mecanizate, s-au unit de curînd într-o gospodărie agricolă colectivă.

Noua gospodărie colectivă din raionul Hîrșova dispune de 84,55 ha de teren arabil, 42 de atelaje, 31 de cai, 3 boi, 8 cabaline tineret, 5 porci etc.

Cu prilejul inaugurării gospodăriei lor, colectiviștii din Nedeicu și-au exprimat hotărîrea de a munci cu tot sufletul pentru continua dezvoltare a avutului obștesc, chezășie a creșterii bunăstării fiecăruia dintre ei.

F. Dinu

*

FĂGĂRAȘ — Hotărîți să-și muncească pămîntul după cum prevăd regulile agrotehnice, un număr de 33 de familii de țărani muncitori din comuna Felmer, raionul Făgăraș, și-au unit 117,5 ha de teren arabil, formînd o întovărășire agricolă.

Inaugurarea acestei întovărășiri care a primit numele de „7 Noiembrie", a avut loc în ziua de 28 octombrie a.c. Intovărășiții au și încheiat contract cu S.M.T.-ul. Ei au hotărît să execute în comun toate lucrările agricole.

Ion Secheli

*

BRAILA — Convingîndu-se de avantajele mari pe care le pot avea în gospodăria colectivă, încă 5 familii de țărani muncitori cu gospodărie individuală din comuna Movila Miresei au făcut cereri pentru a fi primiți în gospodăria colectivă din comună.

Adunarea generală a colectiviștilor a aprobat recent aceste cereri.

Printre cei primiți în colectivă se numără țăranii muncitori Stan Sîrbu, care a adus în gospodărie 6 ha de teren arabil, un plug, o grapă, o căruță și doi boi și Manole Grigorescu, care a adus și el în gospodărie 4,50 ha de teren arabil.

Vasile Brațu

*

MEDIAȘ — „Nicolae Bălcescu" astfel au denumit prima lor întovărășire agricolă țăranii muncitori din satul Snătac, comuna Mănărade, raionul Mediaș.

Cele 27 de familii de țărani muncitori înscriși în întovărășire vor lucra în comun o suprafață de 45 ha de teren. Printre primii care s-au înscris în această întovărășire se află comuniștii Vasile Ginta, Avram Laureanu și alții.

Președinte a fost ales țăranul muncitor Ioan Olteanu.

Aurel Costea

*

IAȘI — Și în acest an membrii întovărășirii agricole din Tg. Frumos au obținut recolte mai mari decît țăranii muncitori cu gospodărie individuală din partea locului. Văzînd foloasele pe care le aduce munca în întovărășire, încă 7 familii de țărani muncitori din această localitate au făcut de curînd cereri de intrare în întovărășire.

Constantin Agafiței

Asolamentul, cel mai indicat mijloc de refacere a structurii și fertilității solului în vechile orezării

Terenurile cultivate cu orez în cursul lunilor de vară sînt ținute sub apă aproape tot timpul, fiind astfel sustrase acțiunii binefăcătoare a oxigenului din aer. Acest lucru repetîndu-se în fiecare an, se ajunge la degradarea solului prin acidificare și spălare intensă. Chiar din al treilea an de cultură a orezului după orez se observă o scădere pronunțată a recoltelor, datorită epuizării puternice a solului și îmburuienirii cîmpului. Din această cauză, este necesar să se alterneze în mod rațional cultura orezului cu culturi de plante neirigate. Cultivatorii de orez găsesc însă că, din cauza cheltuielilor pentru amenajarea terenului, cultivarea altor plante în orezării nu este rentabilă. Nu trebuie pierdut însă din vedere faptul că, în afară de orez, există și alte plante de mare randament care, suportînd îngrășări masive, pot să înlesnească refacerea solului și în același timp să valorifice posibilitatea de irigare creată de amenajările pentru cultura orezului, asigurînd prin sporul de producție o acoperire largă a cotei de amortizare a amenajării.

De aceea, rotația culturilor este cel mai bun mijloc de refacere a fertilității solului, tarlaua eliberată de orez folosindu-se timp de 1—3 ani cu alte plante în cadrul unui asolament de 4—7 ani. Această tarla poate fi cultivată cu plante de grădinărie, de bostănărie sau prășitoare (cartofi plantați în vară, pătlăgele roșii, varză și altele), care suportă bine o îngrășare masivă ca primă cultură, ori cu leguminoase, de preferință trifoi, care înmagazinează în pămînt azot de care orezul ca ori ce altă plantă, are mare nevoie.

Cultura trifoiului, mai ales irigată, este totdeauna rentabilă. Prin cosirile repetate, cea mai mare parte din buruieni sînt împiedicate de a produce sămînță și astfel terenul se curăță de buruieni. Trifoiul în asolament prezintă însă dezavantajul că, fiind o plantă care nu se prășește în timpul celor 2—3 ani cît ocupă locul, nu permite aerisirea activă a terenului și împiedică astfel ca oxigenul din aer să contribuie la reducerea acizilor formați în sol în timpul cît terenul s-a cultivat cu orez. De aceea, în cazul ciclului de trei ani, se recomandă ca după primii doi ani trifoiul să fie urmat de porumb, căruia să i se facă o îngrășare masivă. Introducerea trifoiului în asolament impune prin urmare ca terenul să fie sustras de la cultura orezului timp de trei ani cel puțin, ceea ce nu convine cultivatorilor de orez.

Din acest punct de vedere, mai indicat este ca în primul an după orez să se cultive borceag de ovăz cu măzăriche, după o îngrășare masivă cu bălegar descompus, iar în al doilea an porumb. Porumbul suportă bine îngrășarea masivă cu bălegar, iar prin arăturile adînci de toamnă și prașilele ce i se fac, pămîntul este mai bine afînat și aerat. Singura condiție ce se pune în acest caz este de a se menține porumbul curat, pînă la recoltare, executîndu-se neapărat trei prașile și, la nevoie, chiar patru.

In asolament, se poate introduce și ogorul negru. In acest caz, orezăriile se ară în a doua jumătate a lunii iunie la 10 cm adîncime, spre a se crea condiții favorabile germinației semințelor de buruieni. Arătura se grăpează imediat sau se lucrează cu polidiscul. Cînd terenul este invadat de plante de baltă arătura rămîne negrăpată pentru a se distruge rizomii buruienilor prin uscarea solului, iar polidiscul și grapa se folosesc numai după 20—25 de zile de la arat. In prima jumătate a lunii august, se face arătură la 18—20 cm.

Cercetările făcute cu privire la introducerea asolamentelor arată că asolamentul trebuie aplicat în mod diferențiat, ținîndu-se seama de condițiile fizice și chimice ale solului, ale apei de irigație, de posibilitatea evacuării perfecte a apei, precum și de specificul agriculturii și posibilitățile de valorificare.

Pentru țara noastră se recomandă următoarele asolamente:

Tip 1	Tip 2	Tip 3	Tip 4
I an orez	I an borceag	I an orez	I an orez
II an orez	II an porumb îngrășat puternic	II an orez	II an orez
III an orez	III an orez	III an orez	III an orez
IV an ogor negru	IV an orez	IV an secară-trifoi	IV an legume foarte puternic îngrășate
	V an orez	V an trifoi	V an mazăre
		VI an porumb îngrășat masiv	

In nici un caz să nu se adopte unul sau altul din aceste asolamente fără să se țină seama de situația locală. Acolo unde culturile indicate în asolamentele de mai sus nu convin, ele pot fi înlocuite cu altele mai potrivite pentru regiunea respectivă, însă numai cu respectarea cerințelor orezului, cît și ale plantelor cultivate după el. De exemplu, acolo unde se poate face o evacuare perfectă a apei, iar terenul este potrivit, se poate cultiva din primul an porumb îngrășat foarte puternic sau o altă plantă prășitoare, apoi o leguminoasă, care să îmbogățească terenul în azot. Leguminoasele nu se dezvoltă bine în primul an după orez, ci numai începînd din anul al doilea, cînd microorganismele se înmulțesc în sol. Rezultate bune se pot obține și din primul an, cu măzărichea, ale cărei bacterii ce trăiesc pe rădăcini, fiind mai răspîndite, se găsesc în număr mare și în terenurile orezăriilor.

Se va proceda, prin urmare, de la caz la caz.

Pentru a nu se scoate din cultură, într-o comună, întreaga suprafață cultivată cu orez, terenul se împarte în sole și în mod treptat se intră în asolament, căutîndu-se forme de trecere potrivite pentru suprafețele rămase în cultura orezului. In această privință, poate fi folosită experiența Facultății de agronomie din Timișoara, care a obținut la culturile irigate două recolte pe an. Imediat după recoltarea orezului, s-a semănat borceag de toamnă, dîndu-se 140 kg de măzăriche și 40 kg de grîu, orz sau secară la hectar. Anul următor, între 10—15 mai, borceagul s-a recoltat pentru nutreț verde. Terenul a fost apoi arat și însămînțat cu orez, care s-a dezvoltat normal pînă în toamnă, dînd o recoltă de 1,5 ori mai mare ca în parcelele necultivate cu măzăriche.

Peste tot unde s-a aplicat asolamentul s-au obținut mari sporuri de recoltă. La gospodăria de stat Mînăstirea, regiunea București, de exemplu, între anii 1952—1956 s-a experimentat cu succes următorul asolament: trei ani la rînd s-a cultivat orez, în al patrulea an porumb îngrășat foarte puternic (la porumb, s-au executat 3—4 prașile), în al cincilea an s-a cultivat o leguminoasă anuală, apoi s-a revenit la cultura orezului. Producția obținută în acest fel a fost dublă față de orezul cultivat fără asolament. La gospodăria de stat Salonta, regiunea Oradea, în cadrul unui asolament în care doi ani la rînd s-a cultivat trifoi, un an o prășitoare îngrășată puternic, urmînd apoi trei ani la rînd orez, s-a obținut în anul 1956 (primul an de revenire la cultura orezului) o producție de 5.500 kg de orez la ha. In celelalte parcele în care nu s-a introdus asolamentul, s-a obținut o producție de numai 2.560 kg la ha.

Rezultate frumoase s-au obținut și în sectorul individual. In comunele Nănești și Vulturu din regiunea Galați, țăranii muncitori, îndrumați și sprijiniți de organele agricole și cele ale întreprinderilor contractante, după ce au cultivat orez doi ani pe o suprafață de 40 de hectare, au semănat pe aceeași suprafață porumb, care a reușit foarte bine, apoi au cultivat o plantă leguminoasă, după care au revenit la cultura orezului. Prin acest procedeu, producția de orez a sporit cu 50 la sută. S-a ajuns la acest rezultat datorită faptului că terenul s-a îmbogățit în azot, dar mai ales datorită faptului că structura solului s-a putut reface cu ajutorul rădăcinilor pivotante, care au adus de la adîncime calcarul, cît și prin substanțele organice obținute prin putrezirea acestor rădăcini puternic dezvoltate.

Introducerea asolamentului în orezării asigură producții sporite cu 50—100 la sută la orez, cît și la celelalte culturi din asolament, iar în orezăriile vechi este cel mai indicat mijloc de refacere a structurii solului și fertilității lui. De aceea, această importantă problemă trebuie privită cu toată seriozitatea de către fiecare cultivator.

Ing. agr. M. COSTESCU
din Ministerul Agriculturii

Sfatul agronomului

Să facem la timp îngropatul viilor

In podgorii, a început să se execute una din principalele lucrări ce se aplică toamna în viile altoite și indigene — îngropatul.

Condițiile climatice din țara noastră, cu geruri cuprinse între minus 25 și 35 grade destul de frecvente, dăunează mult viței de vie. Viile altoite și indigene nu rezistă decît pînă la cca minus 18° dacă gerurile sînt umede, și minus 25°, dacă gerurile sînt uscate. Cînd coardele nu sînt bine coapte, îngheață și la minus 4°, pînă la minus 8°. Cercetările întreprinse de stațiunea I.C.A.R. Odobești, regiunea Galați, au arătat că viile care nu au fost îngropate au pierdut pînă la 50 la sută din ochi. De aceea, lucrările de îngropat se impun ca o măsură agrotehnică obligatorie. Inginerii și tehnicienii de la regiuni, raioane, puncte agricole și comune au datoria să demonstreze, cu exemple locale, importanța și necesitatea executării lucrărilor de îngropat și să îndrume pe țăranii muncitori să facă la timp și bine aceste lucrări pentru a se păstra peste iarnă coardele nevătămate și toți ochii sănătoși.

Lucrarea de îngropat se poate reduce la numai o simplă mușuroire a butucului pînă la 30—40 cm înălțime în viile unde se aplică tăieri scurte, cum sînt cele din Banat, sau cele situate pe pante cu expoziții sudice, în regiuni cu climă mai dulce, cum sînt viile de pe Tîrnave și Murfatlar.

Ingropatul viilor este bine să se facă nu imediat după cules, ci după încetarea funcțiunilor frunzei sau căderea ei din cauza brumelor. Multă vreme după cules, frunzele continuă în mare măsură să acumuleze substanțe de rezervă în coarde, contribuind la o mai bună coacere și rezistență la ger. De asemenea, îngropatul nu trebuie făcut nici prea tîrziu, pentru a feri coardele de primele înghețuri, care sînt foarte periculoase.

Inainte de îngropat, cu ajutorul foarfecelor, bricegelor sau cosoarelor, se desprind coardele de araci sau spalier, tăindu-se cîrceii și legăturile, pentru a nu răni coardele și a nu distruge ochii.

Pentru a ușura lucrările de îngropat, în unele podgorii, ca Drăgășani, Odobești, Panciu, se fac tăieri de „ușurare". In felul acesta, la viile mai tinere, cu coarde multe și bine dezvoltate se elimină prisosul de coarde. In general, este bine ca tăierile de ușurare să se rezume la îndepărtarea vîrfurilor sau lăstarilor verzi, scurtarea coardelor prea lungi sau îndepărtarea unor părți ale butucului, în vederea întineririi.

O dată cu această pregătire a butucilor în vederea îngropatului, trebuie să se facă în toate regiunile țării recoltarea coardelor-altoi și butașilor pentru pus la înrădăcinat. Acolo unde se practică tăierile de usurare, se va avea grijă ca fiecărui butuc să i se lase de 2—3 ori mai multe coarde decît îi sînt necesare pentru asigurarea unei recolte bogate în anul viitor. Este necesar, de asemenea, să se strîngă și să se ardă frunzele și resturile de coarde de prin vii, căci ele sînt purtătoare a diferite boli și insecte vătămătoare viței.

Ingropatul propriu-zis al viței de vie constă în culcarea atentă și cu grijă a coardelor în direcția rîndurilor, pe un pat de pămînt mai înalt decît nivelul solului, și apoi acoperirea lor cu un strat de pămînt de 10—15 cm. Coardele trebuie să fie acoperite în întregime cu pămînt. A lăsa baza coardelor (locul de arcuire) neacoperită cum se obișnuiește în unele gospodării, sau a nu se face patul de pămînt pentru a înlătura stagnarea apei în preajma coardelor, înseamnă a expune vițele înghețului, de aceea astfel de practici trebuie combătute cu toată tăria.

Pe locuri plane sau cu înclinație usoară, pentru ușurarea lucrărilor de îngropat este bine să se tragă mai întîi cu plugul cîte o brazdă la cormană, pe fiecare parte a rîndurilor de vițe, și apoi să se efectueze îngropatul cu sapa.

După terminarea lucrărilor de îngropat, se face o arătură adîncă de 22—25 cm, care se lasă în brazdă crudă peste iarnă, și se vor lua măsuri pentru instalarea obstacolelor în vederea reținerii zăpezilor. La intervale de 3—4 ani, sub arătura adîncă de toamnă se aplică îngrășarea cu gunoi de grajd în cantitate de 30—40 de tone la hectar.

Făcînd îngropatul viilor cu grijă și la timp, reușim să păstrăm pînă în primăvară toți ochii sănătoși, ceea ce înseamnă o producție bogată de struguri și vin în anul viitor.

Ing. GRIGORE GORODEA
din Ministerul Agriculturii

Importanța și necesitatea creșterii fondului de bază (indivizibil) al gospodăriilor agricole colective

Experiența gospodăriilor agricole colective fruntașe a arătat că dezvoltarea avutului obștesc și ridicarea nivelului de trai material și cultural al colectiviștilor depind în mare măsură de creșterea continuă a fondului de bază (indivizibil).

După cum se știe, fondul de bază (indivizibil) cuprinde mașinile și uneltele agricole (semănători, cositori, secerători simple etc.), animale de muncă și de producție, construcții gospodărești, mijloace de transport, întreprinderi anexe, plantații pomicole și viticole, instalații pentru irigat, materiale și mijloace bănești destinate dezvoltării proprietății obștești. De asemenea, din fondul de bază mai fac parte clădirile cu destinație culturală și socială (cluburi, săli de lectură, grădinițe de copii etc.).

Potrivit prevederilor statutului-model, fondul indivizibil se formează inițial din: taxele de înscriere plătite de fiecare familie de colectivist la intrarea în gospodărie, din 25—50 la sută din valoarea bunurilor aduse în gospodăria obștească de colectiviști și din donații făcute de către stat. Creșterea continuă a acestui fond se realizează prin repartizarea unor alocații anuale din veniturile bănești obținute de gospodărie.

Statutul-model prevede ca anual fondul indivizibil să fie completat cu o cotă din venitul brut în bani al gospodăriei (între 10—12 la sută în gospodăriile cerealiere și între 12—15 la sută în gospodăriile colective care cultivă plante tehnice și legumicole). Din aceste sume, gospodăria cumpără unelte agricole, animale de muncă și de producție, achiziționează materialele necesare construcțiilor sau diferitelor reparații și plătește muncitori angajați din afară pentru lucrările de construcție.

Un aport deosebit la creșterea fondului indivizibil îl aduce statul prin creditele pentru investiții acordate pe termen lung gospodăriilor colective.

Fondul de bază constituie elementul principal al dezvoltării avuției obștești. Cu cît fondul de bază va fi mai mare, cu atît gospodăria poate să-și organizeze mai bine producția, să se dezvolte multilateral, să sporească numărul animalelor și productivitatea lor. Toate acestea se vor oglindi în creșterea veniturilor colectiviștilor.

Veniturile bănești ale gospodăriei agricole colective provin în cea mai mare parte din realizarea producției-marfă. Este vorba de banii încasați pe produsele predate drept cote obligatorii vîndute statului sau cooperației pe bază de contracte și achiziții sau valorificate pe piața liberă. Fiecare gospodărie trebuie să repartizeze o anumită cantitate de produse din totalul producției globale de cereale, leguminoase etc., pentru a fi valorificată.

Gospodăriile colective dezvoltate multilateral obțin an de an venituri bănești mari, avînd astfel posibilitatea să repartizeze la fondul indivizibil sume corespunzătoare. Tabelul de mai jos se referă la veniturile bănești obținute la 100 ha de teren agricol de două gospodării colective din raionul Pecica, regiunea Timișoara, care au aceleași condiții naturale și economice, dar care prezintă mari deosebiri în ceea ce privește dezvoltarea lor multilaterală și felul de organizare a producției.

DENUMIREA GOSPODARIEI	1951	1952	1953	1954	1955
Rovine	39.200	38.700	90.700	156.300	138.400
Pecica	20.800	35.600	49.700	68.200	65.900

Desigur că gospodăria colectivă din Rovine a avut posibilitatea să repartizeze în fiecare an, pentru creșterea fondului indivizibil sume mai mari decît cea din Pecica.

Creșterea efectivelor de animale proprietate obștească, precum și îmbunătățirea rasei lor aduc mari venituri bănești gospodăriilor colective, contribuind la sporirea avutului obștesc. Gospodăriile agricole colective trebuie să crească la fiecare 100 ha de teren agricol un anumit număr de animale, repartizat pe specii, potrivit regiunii în care se află și modului de folosință a terenului.

O altă sursă de mari venituri în gospodăria colectivă o constituie culturile de plante tehnice, de legume, plantațiile de pomi și vie, care de asemenea trebuie să stea în atenția colectiviștilor.

Pentru buna desfășurare a procesului de producție, pentru dezvoltarea creșterii animalelor, păstrarea în bune condiții a produselor și pentru organizarea de întreprinderi anexe etc., trebuie asigurate construcțiile necesare: grajduri, saivane, cocine, cotețe, ateliere, magazii, remize etc. Este necesar ca fiecare gospodărie să-și ridice prin mijloace proprii cea mai mare parte din construcțiile de care are nevoie. In acest scop, să se folosească pe scară mult mai largă materialele provenite din resurse locale precum și forțele de muncă proprii.

Intre valoarea fondului indivizibil, producțiile obținute de gospodărie și veniturile încasate de colectiviști este o strînsă legătură.

Din tabelul de mai jos, se poate vedea că gospodăria colectivă din Rovine, care are un fond indivizibil mai mare, a obținut recolte superioare la ha și a repartizat mai multe cereale și bani pentru o zi-muncă decît cea din Pecica.

SPECIFICARI	Anul	Gospodăria colectivă: Rovine	Gospodăria colectivă: Pecica
1. Valoarea fond. indivizibil 1 ha teren	1953	532	300
	1954	681	462
	1955	807	665
2. Recolte medii la ha — grîu	1955	1.875	1.459
— porumb	1955	2.600	2.000
— sfeclă de zahăr	1955	24.500	9.500
3. Repartizat pentru o zi-muncă: — cereale	1955	11	4,52
— bani	1955	10,89	8,96

Gospodăriile agricole colective se pregătesc în vederea repartizării veniturilor, ținerii dărilor de seamă anuale și întocmirii planului de producție pe 1957. In această perioadă, mai mult ca oricînd, creșterea fondului indivizibil trebuie să fie o preocupare de căpetenie a consiliilor de conducere ale gospodăriilor colective. Pe baza sporirii continue a veniturilor bănești, fiecare gospodărie colectivă să-și completeze fondul indivizibil în proporțiile stabilite de statut.

Toate gospodăriile colective, dar în special cele care au un fond indivizibil redus, au datoria ca la întocmirea planului de producție pe 1957 să analizeze și să stabilească măsuri concrete pentru creșterea simțitoare a acestuia, prin ridicarea producției medii la ha, prin sporirea efectivelor de animale, prin extinderea plantațiilor de pomi și vii și a suprafețelor cu plante tehnice, prin mărirea veniturilor bănești.

Respectînd cu strictețe prevederile statutului-model care arată proporția și ritmul de creștere a fondului indivizibil, gospodăriile colective creează o bază puternică și sigură pentru mărirea producției agricole, pentru creșterea simțitoare a veniturilor colectiviștilor.

NICOLAE DAVID
lector I.S.E.P. „V. I. Lenin"-București

Sărbătorirea zilei de 7 Noiembrie la Moscova

Şedinţa festivă consacrată celei de a 39-a aniversări a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie

La 6 noiembrie a avut loc la Moscova şedinţa festivă a Sovietului din Moscova de deputaţi ai oamenilor muncii împreună cu reprezentanţi ai organizaţiilor de partid, obşteşti şi ai armatei sovietice, consacrată celei de-a 39-a aniversări a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie.

Pentru prima oară, această şedinţă a avut loc în clădirea recent construită a Palatului sporturilor al stadionului central „Lenin" de la Lujniki.

La invitaţia Sovietului Moscova de deputaţi ai oamenilor muncii şi a Comitetului orăşenesc al P.C.U.S. la şedinţă s-au întrunit peste 10.000 de locuitori ai Moscovei — muncitori şi muncitoare de la uzinele şi fabricile din capitală, constructori, conducători de întreprinderi, oameni de ştiinţă şi artă, activişti de partid şi sovietici, ostaşi ai armatei sovietice, numeroase delegaţii străine, care se află în Uniunea Sovietică. Au asistat de asemenea şefii reprezentanţelor diplomatice acreditaţi în U.R.S.S.

Sala era inundată de lumină. Privirile celor de faţă erau aţintite spre scenă, pe fundalul căreia, înconjurată de steaguri roşii, se află statuia nemuritorului Lenin — inspiratorul şi organizatorul victoriei Revoluţiei din Octombrie.

Ora 18,10 minute. Locuitorii Moscovei şi oaspeţii au întîmpinat cu aplauze furtunoase apariţia în prezidiu a lui N. A. Bulganin, N. S. Hruşciov, L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, A. I. Mikoian, V. M. Molotov, G. M. Pervuhin, M. Z. Saburov, M. Suslov, K. E. Voroşilov, G. K. Jukov, L. I. Brejnev, D. T. Şepilov, E. A. Furţeva, N. M. Svernik, A. B. Aristov, N. I. Beliaev, P. N. Pospelov.

Şedinţa festivă a fost deschisă de N. I. Bobrovnikov, preşedintele Comitetului executiv al Sovietului orăşenesc din Moscova de deputaţi ai oamenilor muncii.

Raportul „A 39-a aniversare a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie" a fost prezentat de M. A. Suslov, secretar al C.C. al P.C.U.S., întîmpinat cu căldură de asistenţă.

După încheierea şedinţei festive a avut loc un mare concert.

Parada militară

La 7 Noiembrie a avut loc în Piaţa Roşie tradiţionala paradă militară cu prilejul celei de-a 39-a aniversări a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie.

În tribunele situate de-a lungul zidului Kremlinului se aflau mii de oaspeţi: muncitori din fabrici şi uzine, oameni de ştiinţă, artişti, colhoznici, deputaţi ai Sovietului Suprem al U.R.S.S. şi ai Sovietului Suprem al R.S.F.S.R., miniştri. Au asistat şi numeroşi oaspeţi străini, membri ai corpului diplomatic, ataşaţi militari.

La ora 10 pe Mausoleul lui Lenin şi Stalin s-au urcat conducătorii partidului comunist şi ai guvernului sovietic. Oaspeţii care au asistat la paradă i-au salutat prin aplauze prelungite.

Parada a fost primită de mareşalul Uniunii Sovietice, Gheorghi Jukov, ministrul Apărării al U.R.S.S.

Împreună cu mareşalul Uniunii Sovietice, Kirill Moskalenko, comandantul paradei, el a trecut în revistă trupele aliniate în Piaţa Roşie şi pe străzile învecinate. După ce a salutat pe vitejii ostaşi sovietici cu prilejul sărbătoririi Revoluţiei din Octombrie, mareşalul Jukov a urcat la tribuna mausoleului şi a adresat o cuvîntare trupelor, oamenilor muncii din Uniunea Sovietică, membrilor delegaţiilor străine. După cuvîntarea sa, deasupra Pieţii Roşii răsună puternic „URA", se aud salvele de tun în semn de salut ale bateriilor Kremlinului. Fanfara alcătuită din 1.000 de persoane intonează imnul de stat al Uniunii Sovietice.

Fanfarele vestesc începutul paradei. Prin faţa mausoleului trec în sunetul tobelor în pas de paradă, elevii academiilor militare. Tribunele aplaudă batalioanele de ofiţeri — mîndria forţelor armate ale poporului sovietic.

Au păşit apoi ferm — marinarii — elevii şcolii maritime-militare superioare „Frunze", decorată cu ordinul Steagul Roşu, ordinul Lenin şi ordinul Uşakov, grănicerii care păzesc cu vigilenţă frontierele ţării sovietice.

Oaspeţii din tribune au întîmpinat cu căldură pe cei mai tineri participanţi la paradă — elevii şcolilor „Suvorov" din Tula şi „Nahimov" din Leningrad.

Asupra invitaţilor la paradă a produs o mare impresie defilarea unităţilor de infanterie motorizată şi a unităţilor aeropurtate. Ultima parte a paradei militare a fost consacrată prezentării puternicei tehnici de artilerie. După artileria antiaeriană au defilat aruncătoarele de mine cu reacţie, tunuri de diferite calibre, puternica artilerie de cîmp.

Deasupra Pieţii Roşii au trecut cu viteza fulgerului ultimele tipuri de avioane de bombardament şi de vînătoare cu reacţie.

Parada militară din Piaţa Roşie din Moscova a arătat că forţele armate sovietice apără cu nădejde, vigilent, munca paşnică a oamenilor sovietici, că ele sînt întotdeauna gata să îndeplinească cu cinste porunca patriei, să apere patria socialistă împotriva oricărui agresor.

Demonstraţia oamenilor muncii

Demonstraţia oamenilor muncii din Moscova, în cinstea celei de a 39-a aniversări a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie a oferit un tablou măreţ şi de neuitat. Demonstraţia a început imediat după încheierea tradiţionalei parăzi militare.

În piaţa Roşie apare un mare steag roşu de catifea. E steagul Moscovei. Ca deobicei, el este purtat de către reprezentanţii oamenilor muncii.

Participanţii la demonstraţie sînt salutaţi de conducătorii partidului comunist şi ai guvernului sovietic care se află în tribuna mausoleului.

În piaţă intră sportivii reprezentînd toate asociaţiile sportive. Tineri, băieţi şi curajoşi, ei întruchipează tinereţea şi forţa vitală de nesecat a ţării socialismului victorios. Se înalţă sus drapelul cu chipul lui V. I. Lenin. Aplauzele adresate sportivilor încă nu s-au terminat, cînd întreaga piaţă a devenit purpurie: fluturau 1200 de steaguri purtate de oamenii muncii din 12 raioane ale Moscovei. În piaţă se revarsă torente de oameni. Elanurile vii de sărbătoare, numeroasele flori, strigătele de bucurie, toate acestea creează tabloul de neuitat al sărbătorii întregului popor, al unităţii fără precedent între popor, partidul comunist şi guvernul sovietic. Deasupra coloanelor se văd pancarte prin care oamenii muncii raportează despre victoriile lor în muncă. Numeroase întreprinderi produc peste prevederile planului cincinal, laminate, maşini, unelte, automobile, instrumente complicate, ţesături, încălţăminte, produse alimentare.

Pe drapele roşii sînt înscrise chemările C.C. al Partidului Comunist cu prilejul celei de a 39-a aniversări a Revoluţiei din Octombrie. Pe pancarte stă scris: „Vom îndeplini hotărîrile Congresului al XX-lea al P.C.U.S.", „Vom termina înainte de termen cel de al VI-lea cincinal".

Locuitorii Moscovei poartă portretele conducătorilor partidului comunist şi ai guvernului sovietic.

Sînt multe panouri cu lozinci consacrate păcii. Şi acest lucru este firesc: nu în mod întîmplător Moscova este denumită steagul păcii. Este primit cu aplauze şi exclamaţii stolul de porumbei ce-şi iau zborul din rîndul unei coloane. Porumbeii albi — simbolul păcii — rotesc mult timp deasupra Pieţii Roşii.

Oamenii muncii din Moscova înfierează pe imperialiştii anglo-francezi şi pe complicii lor din Israel care au început agresiunea împotriva poporului egiptean. Locuitorii Moscovei, ca şi toţi oamenii sovietici, îşi ridică cu hotărîre glasul, plin de mînie, exprimat prin cea mai laconică lozincă înscrisă pe sute de pancarte: „Jos mîinile de pe Egipt!", „Afară cu agresorii imperialişti din Egipt!". Răsună ca un tunet uralele, cînd în megafoane se aud cuvinte de salut în cinstea politicii de pace a guvernului sovietic.

Peste o treime din omenire îşi făureşte o viaţă nouă sub steagul Marelui Octombrie. Şi oamenii muncii din Moscova poartă mii de panouri şi pancarte pe care figurează saluturi frăţeşti adresate popoarelor Marii Chine, Poloniei, Cehoslovaciei, Bulgariei, Romîniei, Ungariei, Albaniei, R. P. Mongole, Iugoslaviei, R. P. D. Coreene, R. D. Vietnam şi R. D. Germane. În rîndurile coloanelor care defilează prin Piaţa Roşie păşesc reprezentanţi ai marelui popor chinez frate şi ai tuturor popoarelor frăţeşti ale lagărului socialist. Aceştia sînt muncitori care fac practică de producţie în uzinele din Moscova, studenţi care învaţă în instituţiile de învăţămînt superior şi institutele de cercetări ştiinţifice din Moscova.

Oamenii sovietici urmăresc cu atenţie evenimentele din Ungaria. Ei au înfierat cu mînie uneltirile reacţiunii internaţionale care a încercat să readucă la zero cuceririle socialiste ale clasei muncitoare şi ţărănimii ungare. Muncitorii poartă în coloanele lor pancarte pe care figurează cuvinte de salut adresate guvernului ungar revoluţionar muncitoresc-ţărănesc.

Deasupra oceanului învolburat al capetelor plutesc sute de pancarte. Pe acestea sînt înscrise cuvinte care exprimă dorinţa oamenilor sovietici de a întări prietenia şi colaborarea cu toate popoarele globului pămîntesc. Traducînd în viaţă ideea nemuritorului Lenin despre coexistenţa paşnică a sistemelor politice diferite, poporul sovietic întîmpină cu căldură pe reprezentanţii oricăror ţări care doresc să trăiască în pace cu lagărul socialismului, să dezvolte cu acesta şi să întreţină legături economice şi culturale.

Manifestaţia reprezentanţilor oamenilor muncii din Moscova a demonstrat unitatea de neclintit a poporului şi partidului, voinţa de nezdruncinat a oamenilor sovietici în lupta pentru construirea comunismului în U.R.S.S., pentru pace între toate popoarele.

UN PRIM SUCCES AL FORŢELOR PĂCII

Incetarea ostilităţilor împotriva Egiptului

Popoarele lumii au urmărit cu multă îngrijorare evenimentele care s-au desfăşurat zilele acestea în Orientul Apropiat. Guvernele Angliei şi Franţei, împreună cu unealta lor — guvernul Israelului — au organizat şi au pornit o agresiune neprovocată împotriva Egiptului. Cercurile conducătoare ale Angliei şi Franţei au căutat să îşi justifice agresiunea lor prin afirmaţii mincinoase şi făţarnice despre grija lor pentru libertatea navigaţiei pe Canalul de Suez. Or, tocmai acţiunile militare ale agresorilor anglo-franco-israelieni au dus la blocarea navigaţiei pe această importantă arteră a lumii. Adevăratul scop al agresiunii împotriva Egiptului este bine cunoscut de opinia publică mondială. Dezlănţuind agresiunea împotriva Egiptului, guvernanţii Angliei şi Franţei au urmărit să intimideze şi să înrobească popoarele Orientului, care se eliberează de sub jugul colonialismului.

Guvernele Angliei şi Franţei au căutat să nu ţină seama de hotărîrea Adunării Generale extraordinare a Organizaţiei Naţiunilor Unite, prin care se cerea tuturor părţilor să înceteze ostilităţile. Căutînd să se răzbune pe poporul egiptean, care a opus trupelor invadatoare anglo-franceze o rezistenţă îndîrjită, aviaţia anglo-franceză a efectuat atacuri aeriene sălbatice împotriva populaţiei civile din Port-Said, Cairo, Alexandria şi alte oraşe şi sate ale Egiptului. Guvernul egiptean a cerut ajutorul întregii lumi iubitoare de pace, pentru a pune capăt agresiunii.

Opinia publică mondială nu a rămas indiferentă în faţa agresiunii barbare a imperialiştilor anglo-francezi împotriva paşnicului popor egiptean. Popoarele şi guvernele multor ţări şi-au exprimat solidaritatea cu Egiptul. Un deosebit ecou a trezit în lumea întreagă atitudinea fermă a Uniunii Sovietice. Guvernul sovietic nu numai că a condamnat cu hotărîre acţiunile agresive ale Angliei, Franţei şi Israelului împotriva Egiptului, dar a cerut să se aplice imediat sancţiuni agresorilor. În mesajele adresate la 5 noiembrie primilor miniştri ai Angliei, Franţei şi Israelului, N. A. Bulganin a anunţat că guvernul sovietic este ferm hotărît să recurgă şi la folosirea forţei pentru a zdrobi pe agresori şi pentru a restabili pacea în Orient. Ca primă măsură, guvernul U.R.S.S. a hotărît să recheme pe ambasadorul său din Tel-Aviv, (capitala statului Israel).

Atitudinea hotărîtă a Uniunii Sovietice pentru înfrînarea agresorilor a scos şi mai mult la iveală politica de duplicitate a cercurilor conducătoare din S.U.A. Guvernul S.U.A. s-a mulţumit să condamne în vorbe pe agresori, dar a refuzat să participe la vreo măsură concretă împotriva agresiunii.

Protestul hotărît al popoarelor şi poziţia fermă a Uniunii Sovietice nu au rămas fără urmări. În noaptea de 6 noiembrie, guvernele Angliei şi Franţei au anunţat că la miezul nopţii vor înceta operaţiunile militare, iar Egiptul şi Israelul vor proceda la fel.

Cercurile conducătoare din Anglia şi Franţa, ca şi cele din Israel, nu au renunţat însă la intenţiile lor de a ştirbi independenţa şi integritatea teritorială a Egiptului. Comunicarea Marii Britanii adresată secretarului general al O.N.U. nu pomeneşte încă nimic despre retragerea forţelor anglo-franceze din zona Canalului de Suez. Guvernul Israelului nu-şi ascunde intenţia de a acapara o parte din teritoriul egiptean. De asemenea, se pare că cercurile colonialiste anglo-franceze vor să obţină controlul asupra forţelor armatei internaţionale ale O.N.U., care vor avea sarcina să asigure şi să supravegheze încetarea ostilităţilor. Se ştie că o serie de state iubitoare de pace, între care şi Republica Populară Romînă, au cerut ca şi unităţile lor militare să facă parte din forţele internaţionale ale O.N.U.

Apreciind încetarea ostilităţilor împotriva Egiptului, ca un prim succes asupra agresorilor, forţele păcii urmăresc cu vigilenţă toate uneltirile colonialiştilor. Popoarele lumii cer ca agresorii să înceteze orice operaţii militare contra Egiptului, să-şi retragă trupele de pe teritoriul egiptean şi să înceapă tratative pentru soluţionarea paşnică a problemei Canalului de Suez.

GH. EICHNER

Rezultatele parţiale ale alegerilor din S.U.A.

EISENHOWER: 30.015.335 VOTURI
STEVENSON: 21.708.179 VOTURI

NEW YORK (Agerpres). — Potrivit relatărilor presei americane ştirile neoficiale privind numărătoarea voturilor depuse la alegerile prezidenţiale din 6 noiembrie arată că D. Eisenhower, candidatul partidului republican, a fost ales pentru a doua oară preşedinte al S.U.A. pentru perioada 1957—1961. R. Nixon, candidatul partidului republican, a fost ales vicepreşedinte al S.U.A.

După cum anunţă agenţia ASSOCIATED PRESS în 126.276 centre de votare din cele 154.844, Eisenhower a obţinut 30.015.335 voturi iar A. Stevenson, candidatul partidului democrat, 21.708.179 de voturi.

Deşi numărătoarea voturilor nu s-a terminat Eisenhower şi Nixon au obţinut majoritatea voturilor alegătorilor în 41 de state, şi prin urmare voturile a 457 de electori din partea acestor state. Stevenson a obţinut majoritatea voturilor în 7 state cu 74 de electori.

Agenţiile americane de presă relatează totodată că în alegerile pentru cele două Camere ale congresului S.U.A. (Senatul şi Camera reprezentanţilor) care au loc simultan cu alegerile prezidenţiale, democraţii deţin acum majoritatea.

Potrivit relatărilor presei, Stevenson a trimis lui Eisenhower tradiţionala telegramă în care a recunoscut înfrîngerea sa în alegeri şi l-a felicitat pe Eisenhower cu ocazia alegerii ca preşedinte al S.U.A.

Oamenii muncii de pe ogoarele Italiei luptă pentru pămînt şi o viaţă mai bună

De curînd, Carmine Galluccio, secretarul Federaţiei Sindicatelor Muncitorilor Agricoli din provincia Salerno (provincie din sudul Italiei), la invitaţia C.C. al Sindicatului Muncitorilor Agricoli din R.P.R., şi-a petrecut concediul în ţara noastră. Organizaţia Sindicatelor Muncitorilor Agricoli din Italia cuprinde peste 2.000.000 de muncitori agricoli italieni organizaţi şi are o glorioasă tradiţie de luptă.

Relatăm mai jos convorbirea între Carmine Galluccio şi un redactor al ziarului nostru:

INTREBARE: Care este situaţia oamenilor muncii de pe ogoarele provinciei Salerno?

RASPUNS: În provincia Salerno, ca şi în majoritatea regiunilor din Italia, moşierii au poziţii foarte puternice, fapt care contribuie mult la existenţa unor condiţii mizere de viaţă pentru oamenii muncii de pe ogoare. În prezent, marii proprietari stăpînesc încă 70—75 la sută din pămîntul arabil. Viile şi livezile care aduc cele mai mari venituri sînt aproape în întregime în proprietatea moşierilor. Moşierii ca Valsecchi ori Moesse stăpînesc tot pămîntul din raza mai multor comune. Pe moşiile lor trudesc peste 30.000 de muncitori agricoli, ţărani fără nici un petec de pămînt propriu. Marii proprietari se folosesc de faptul că şi în provincia noastră există foarte mulţi muncitori agricoli şomeri, ca să impună salariaţilor condiţii cît mai proaste de lucru şi de trai. Astfel, nici un fel de contract colectiv nu stabileşte în vreo formă îndatoririle proprietarului către muncitorii săi. Să nu ne mirăm deci că un muncitor agricol cîştigă pe lună în medie 24 de mii de lire, în timp ce un kg. de carne costă 1.000—1.200 de lire, iar un kg de pîine, 100—120 de lire. Proletariatul agricol este aproape complet lipsit de asistenţă medicală, iar cînd un muncitor agricol îmbătrîneşte ori din motive de boală devine incapabil de muncă, imediat este azvîrlit pe stradă.

Nu o duc mai bine nici cei aproximativ 11.000 de ţărani săraci dijmaşi, care lucrează în parte pămîntul moşierilor, îndeosebi tarlalele cultivate cu legume sau tutun. Se înţelege că dijmaşii şi organizaţia lor de luptă (mezobracianti) luptă alături de muncitorii agricoli împotriva exploatării moşiereşti.

INTREBARE: Ce rezultate au obţinut muncitorii agricoli şi ţăranii dijmaşi în lupta lor pentru o viaţă mai bună?

RASPUNS: Pe muncitorii agricoli şi ţăranii dijmaşi din provincia noastră îi însufleţeşte exemplul fraţilor lor de clasă din Toscana, Emilia şi nordul Italiei (valea Padului), care în lupta lor împotriva moşierilor şi a aparatului de stat reacţionar au obţinut succese importante. Deşi în provincia noastră lupta nu este încă atît de bine organizată, totuşi şi noi am obţinut unele rezultate. Trebuie să amintesc faptul că organele de stat de la oraşe şi sate şi îndeosebi poliţia folosesc adeseori toate mijloacele pentru a înăbuşi mişcările revendicative ale oamenilor muncii de la sate. De exemplu, în luna ianuarie a acestui an, mii de muncitori agricoli au manifestat în faţa Camerei de Muncă din Salerno, cerînd extinderea sistemului de asigurări sociale şi în sectorul agricol. În timpul manifestaţiei, sute de poliţişti înarmaţi s-au năpustit cu brutalitate asupra manifestanţilor şi au rănit pe mulţi muncitori. Totuşi, la Eboli şi în alte 4—5 localităţi, salariaţii agricoli au silit pe moşieri şi autorităţile locale să le asigure asistenţa medicală şi să aplice şi în sectorul agricol prevederile legale în problema protecţiei muncii.

Principalul nostru obiectiv de luptă este însă înfăptuirea unei reforme agrare, aşa cum prevede constituţia noastră republicană. Încă în anul 1948, parlamentul italian a fost determinat de mişcarea ţărănească să aprobe un proiect de reformă agrară, dar aplicarea acestei legi este tărăgănată şi adeseori sabotată de către moşieri şi organele locale din slujba lor. Sîntem mîndri că în provincia Salerno, încă din 1948, muncitorii agricoli şi ţăranii săraci au reuşit prin luptă să exproprieze de la moşieri 8—9.000 ha. de pămînt, din care 5—6.000 ha. au fost împărţite ţăranilor din aproximativ 10 comune ale provinciei. Desigur, aceasta constituie numai un început. Muncitorii agricoli şi ţăranii dijmaşi, în frunte cu organizaţiile lor, luptă pentru reducerea suprafeţei maxime stăpînită de moşieri la 50 ha. şi împărţirea suprafeţelor de pămînt disponibile îndeosebi ţăranilor fără pămînt şi cu pămînt puţin.

Organizaţia sindicală a muncitorilor agricoli (Federbracianti) conduce lupta proletariatului agricol pentru o viaţă mai bună şi se bucură de încrederea oamenilor muncii. Organizaţia are secţiuni în toate comunele provinciei, care colaborează strîns cu organizaţiile locale ale partidelor comunist şi socialist. Secţiunile organizaţiei noastre duc o intensă muncă de agitaţie şi propagandă, răspîndesc la sate manifeste şi broşuri care lămuresc pe muncitorii agricoli asupra drepturilor lor legale şi le indică totodată cele mai bune metode pe care să le folosească în lupta pentru o viaţă mai bună. La ultimul Congres al organizaţiei noastre, Congres care s-a ţinut la Cremona în ianuarie 1956, sute de delegaţi din toate provinciile Italiei au adoptat cu entuziasm programul care prevede întărirea luptei pentru împărţirea pămînturilor moşiereşti, pentru asigurarea unor condiţii de trai şi de lucru omeneşti tuturor muncitorilor agricoli. Nu ne îndoim că, datorită luptei duse de milioanele de oameni ai muncii de pe ogoarele Italiei şi a solidarităţii internaţionale a celor ce muncesc din întreaga lume, vom învinge.

In Ungaria se restabileşte ordinea şi viaţa se normalizează

Oamenii muncii din Ungaria au început să pună ordine în haosul provocat de bandele fasciste în aceste zile grele pentru poporul maghiar. Muncitorii şi alături de ei populaţia sprijină guvernul revoluţionar muncitoresc-ţărănesc a cărei activitate o aprobă cu toată încrederea. Posturile de radio ungare au anunţat reluarea activităţii într-o serie de întreprinderi din Budapesta şi alte oraşe şi regiuni ale ţării precum şi reluarea circulaţiei trenurilor. Cele mai largi pături ale populaţiei care au fost martore la bestialităţile comise de bandele contrarevoluţionare înfierează cu oroare crimele făptuite şi participă activ la prinderea şi dezarmarea elementelor contrarevoluţionare izolate care nu au depus armele. Adevăraţii patrioţi îşi mobilizează acum toate forţele în lupta pentru salvarea cauzei socialismului în Ungaria pentru apărarea libertăţii şi independenţii Ungariei populare. Poporul muncitor ungar pus la grele încercări în aceste zile îşi arată hotărîrea de a continua construcţia măreţei opere începută acum aproape doisprezece ani în urmă.

Rănile grele provocate poporului ungar de bandele hortiste şi hitleriste şi care au dat prilej de bucurie prea timpurie reacţiunii internaţionale, au arătat încă o dată faţa hidoasă, bestială a duşmanilor poporului ungar. Aceşti duşmani nu s-au dat înlături de la nici o crimă făptuită după experimentatele metode hitleriste începînd cu „vînătoarea" oamenilor pe străzi şi terminînd cu arderile pe ruguri şi inundarea galeriilor metroului din Budapesta în care se refugiaseră numeroşi cetăţeni. Îşi închipuiau făptuitorii acestor crime că astfel vor putea înfricoşa poporul muncitor şi-l vor sili să-şi întindă mîinile pentru a i se pune din nou cătuşele negrei robii capitaliste curmată acum doisprezece ani. S-au înşelat amarnic şi ei şi stăpînii lor, care acum turbă de furie că poporul maghiar în frunte cu cei mai buni fii ai săi a zdrobit contrarevoluţia fascistă. Poporul muncitor maghiar care a cunoscut adevărata libertate în anii de democraţie populară nu putea să nu înţeleagă primejdia de moarte care-l păştea.

În hotărîrea sa eroică de a-şi apăra cuceririle dobîndite în anii regimului democrat popular, poporul muncitor maghiar a fost sprijinit din nou de ostaşii care şi-au mai vărsat o dată sîngele pentru liberarea Ungariei, de vitejii fii ai poporului sovietic pe care i-a chemat în ajutor.

Lupta eroică a patrioţilor maghiari conduşi de guvernul revoluţionar muncitoresc-ţărănesc şi de comunişti, pentru zdrobirea contrarevoluţiei fasciste a fost primită cu bucurie în toate ţările prietene Ungariei şi de toţi muncitorii şi oamenii iubitori de pace din lume. In declaraţiile publicate de o serie de partide comuniste printre care se numără P.C. Francez, P.C. Italian şi P. C. din Marea Britanie, este exprimată solidaritatea muncitorilor din aceste ţări cu poporul muncitor maghiar care a zdrobit contrarevoluţia fascistă. Alături de poporul muncitor maghiar, oamenii muncii din U.R.S.S., din ţările de democraţie populară organizează strîngerea de ajutoare care urmează să fie trimise în Ungaria pentru a contribui la lecuirea grelelor răni pricinuite de contrarevoluţie. Uniunea Sovietică trimite Ungariei zeci de mii de tone de alimente şi materiale de construcţie, China Populară va trimite un ajutor în valoare de 30.000.000 ruble, ţara noastră va trimite un ajutor în valoare de 13.000.000 lei. Convoaie de camioane cu alimente din R. P. Polonă au şi pornit spre Ungaria iar în R.D.G. numai din organizarea unor concerte s-a colectat peste 1.000.000 de mărci pentru ajutorarea poporului muncitor maghiar.

Ajutorarea poporului muncitor maghiar, care în aceste zile a luptat cu eroism pentru apărarea cauzei socialismului, pentru a repara grelele răni pe care i le-a pricinuit bandele fasciste, este o datorie sfîntă a ţărilor frăţeşti din lagărul socialismului pe care acestea o vor îndeplini cu cinste. Cu ajutorul frăţesc al U.R.S.S. şi al ţărilor prietene poporul prieten maghiar îşi va putea relua construcţia paşnică greu lovită în aceste zile şi va reuşi să aducă la îndeplinire mai uşor programul guvernului revoluţionar muncitoresc-ţărănesc de apărare a cuceririlor democraţiei, a orînduirii socialiste şi a suveranităţii şi independenţei patriei.

Insemnări din R.D. Germană

Ţară prietenă (I)

Patruzeci şi opt de ore de călătorie cu trenul şi ai ajuns. Dacă te grăbeşti, despicînd văzduhul, poţi reduce la o şesime acest interval de timp. Dar ar fi păcat. Intuieşti însă acest adevăr şi, o dată cu trecerea frontierei, regretele rămîn în urmă, tot mai în urmă, cu fiecare învîrtitură de roată, pînă ce se pierd ascunse în dosul perdelei indiferente a orizontului.

Inarmat cu un asemenea raţionament, a pornit autorul rîndurilor de faţă să dea viaţă primei legături care se stabilise între redacţia ziarului „Agricultura Nouă" şi redacţia „Der Freie Bauer" din R.D. Germană.

Bad Schandau şi fraţii Grimm

Septembrie este luna drumeţiilor. În această perioadă, timpul nu-ţi face nici o şicană şi programele de deplasare se respectă cu sfinţenie. Azuriul diafan al cerului, în care privirea îşi pierde limitele, ne-a întîmpinat în mijlocul teritoriului cehoslovac.

Trecem prin mijlocul oraşului Brno. De o parte şi de alta, întreprinderile industriale se întind lanţ. Poate nu întîmplător sînt atît de aproape de calea ferată. Cerul a căpătat o nuanţă cenuşie. Fumul coşurilor de fabrică nu cunoaşte poezia şi nici puritatea culorilor spectrului solar. Totuşi, el nu a putut schimba expresia feţelor oamenilor care se zăresc alergînd grăbiţi pe biciclete. Ei zîmbesc. Zîmbiţi, prieteni! Ţara este a voastră, a mîinilor harnice.

„Oraşul de aur", aşa cum le place locuitorilor să-şi numească a lor capitală, Praga, rămîne în urmă, după o staţionare de mai bine de 2 ore. Curînd, începe să ne însoţească un fir de apă, care, deşi este curgătoare, rămîne netedă ca oglinda. Se încolăceşte în unele locuri, se ascunde în dosul unei perdele continui de arbuşti deşi, reapare însă tot mai hotărîtă să-şi dovedească dreptul la existenţă. Copacii care o însoţesc se zăresc răsturnaţi, abia tremurînd sub mişcarea leneşă a vîntului. Ce este cu acest tovarăş de drum atît de conştiincios, credincios şi nepăsător totodată? Insoţitorul vagonului mă lămureşte: fluviul Elba. Bucuros de cunoştinţă!

Relieful între timp s-a schimbat, s-a învălurat şi repede, repede ia un aspect bine cunoscut. Parcă am fi pe valea Prahovei. Însă o Prahovă mult mai domoală, pe care mîna omului o poate stăpîni mai cu uşurinţă. Dealurile înalte sînt acoperite cu păduri întinse, de conifere în special, care înaintează îndrăzneţ pînă în apropierea rambleului. La distanţă de cîteva sute de metri, mîna omului, împinsă de trebuinţele sale obişnuite, a tăiat nemiloasă fîşii convexe din acest plămîn verde, punînd în loc grîu. Galbenul-auriu al spicelor se îmbină însă armonios cu verdele mîndru al pădurii întunecate.

Pe fluviu, circulaţia se îndeseşte. Vapoare lungi, şalupe, bacuri încărcate circulă fără astîmpăr. Elba a devenit mult mai încăpătoare.

Pe malul celălalt, casele se ţin lanţ. Iată, pe acoperişul uneia este scris ceva. Mă luminez deodată: primele cuvinte în limba germană.

Sîntem în preajma celei de a doua nopţi a călătoriei. În ce gară? Prin umbra ce devine tot mai deasă, desluşesc: Bad Schandau. De aci începe teritoriul Republicii Democrate Germane.

Aţi citit minunatele poveşti ale celebrilor fraţi Grimm? Niciodată nu am putut pierde din suflet desfătarea pe care mi-au sădit-o aceste poveşti de mic copil. Am trăit cu imaginaţia toate întîmplările fantastice pe care le înfăţişau, iar ochii mei vedeau parcă aievea desfăşurarea acţiunii şi locul unde se petrecea. Aşa am rămas în minte cu descrierea, de multe ori întîlnită, a locuinţelor eroilor. Cine pătrunde astăzi pe teritoriul german poate să se convingă că tipul tradiţional de locuinţă se păstrează cu o sfinţenie de neclintit. Cu acoperişul mult ridicat, pentru ca podul să fie încăpător, cu pereţii brăzdaţi orizontal, vertical şi în diagonală de bîrne rîndeluite şi vopsite în cafeniu, cu ferestrele de la care nu lipsesc glastrele cu muşcate şi obloanele vopsite în verde sau cafeniu, aceste case par mai mult nişte decoruri de teatru, nişte locuinţe de păpuşi, deşi sînt foarte mari.

Din goana trenului

Linia ferată menţine stînga fluviului. Pe coasta cealaltă se zăresc nenumărate vile, toate însă în stilul clasic german. Din loc în loc, răsar maiestuoase corpurile diferitelor castele cu care, de altfel, este împînzită întreaga ţară. Nu trebuie uitat că statul german a luat naştere prin unirea a numeroase principate şi prin contopirea intereselor unei puzderii de prinţi cu blazoane mai mult sau mai puţin meritate.

Este izbitor însă cît de mult se înmulţesc coşurile fabricilor. Mereu privirea aleargă dintr-un loc în altul, avidă să pătrundă specificul locurilor. Malul drept devine stîncos, cu prăbuşiri proaspete sau mai vechi. Piatra, roasă de ploi şi vînturi, a căpătat forme curioase, străjuind pe culme şi constituind un punct de atracţie permanentă pentru vizitatori. Prinţii şi-au căţărat castelele şi aci. Astăzi, ele sînt transformate în hoteluri sau case de odihnă.

Vapoarele sînt pline de călători, care ne fac semne cu batistele. În dreptul paravanelor care acoperă roţile ce bat apa, sînt scrise în circonferinţă numele vapoarelor: Dresden, Leipzig, Königstem, Pirna etc.

A plouat de curînd şi iarba proaspăt cosită de pe fineţele de la malul fluviului reînvie. Lîngă calea ferată, multe grădiniţe. Voi mai avea de altfel ocazia să întîlnesc aşa ceva. În Germania, locuitorii oraşelor au obiceiul să cultive cîte o mică bucată de pămînt la marginea localităţii respective. Pe acest teren, ei construiesc un adăpost — fiecare după posibilităţi — în care stau după ce vin de la serviciu sau în zilele de odihnă. Aceste grădini, folosite în mod intensiv, constituie un important mijloc de aprovizionare a familiei muncitorului sau funcţionarului respectiv.

Oraşele se ţin lanţ. În multe părţi, malul apei a fost pietruit cu lespezi. Numeroşi oameni stau şi pescuiesc. Sînt de diferite vîrste. Se ştie că pescuitul este o ocupaţie veşnic tînără.

În gara Pirna, vederea îmi este deodată blocată de un uriaş depozit de lemne stivuite şi aranjate cu o meticulozitate extraordinară. Cu adevărat meticulozitate nemţească. Pe zidurile fabricilor sînt multe lozinci contra războiului, contra fascismului, pentru îndeplinirea şi depăşirea planului de stat. Da, da, sîntem în Germania, dar în Germania democrată, iubitoare de pace. Şi cum nu ar iubi pacea cetăţeanul Republicii Democrate Germane? Pacea înseamnă prosperitate, construcţie permanentă. Cine priveşte oraşele germane şi în special Dresdenul, rămîne puternic impresionat. În Dresden, în special, războiul a atins — dacă ne putem exprima astfel — „perfecţiunea", o „perfecţiune" diabolică. Acest minunat oraş cultural şi industrial este o mare de ruini. Pentru un străin, imaginea este de-a dreptul înfiorătoare. Te cuprinde mirarea cum au putut rămîne în picioare unele case. Coşurile fabricilor arse îşi întind rugătoare gurile spre cer. Şi totuşi, figurile oamenilor reflectă optimismul. Oamenii şi noile construcţii merg împreună. Însuşi omul german de astăzi se reconstruieşte în acelaşi timp cu oraşele ţării. Dar alte cărămizi stau azi la temelia omului nou. Nu mai sînt ura, lăcomia şi dispreţul ci dragostea, spiritul de conciliere şi camaraderia adevărată. Este noul umanism, care încălzeşte acum inima poporului german.

Pătrundem din ce în ce mai mult spre centrul republicii. S-a întunecat de tot. Dar strălucirea becurilor puternice îmi permite să-mi însemn gările prin care trecem: Grossenhein, Elsterwerda, Kirchhain-Doberlug, Zossen. O defecţiune la osia unui vagon ne împiedică să ajungem la staţia finală în timpul prescris. La capătul a două ore de întîrziere, după ce de o bună bucată de vreme drumul străbate o mare de licurici electrici, strecurîndu-se printre şirurile de case, pe deasupra străzilor, încep să se aliniieze de-a lungul vagoanelor peroanele de beton ale principalei gări din Berlinul democrat: Ost-Banhof. Deşi este miezul nopţii, disting o intensă animaţie pe care ulterior mi-o explic. Oraşul este străbătut de numeroase trenuri, care leagă suburbiile de centru şi deservesc în acest fel, rapid, populaţia destul de însemnată care îşi duce existenţa în capitală.

Am sosit la punctul de plecare. Da, de aci va începe adevărata călătorie.

EUGEN MEWES

Buletin Meteorologic pentru zilele de 10, 11 şi 12 noiembrie

Vreme friguroasă cu cerul schimbător. În zona de munte şi izolat în răsăritul ţării ninsoare temporară. Vînt potrivit din est şi sud-est.

Temperatura în creştere uşoară. La sfîrşitul intervalului minimele vor oscila între minus 14 grade şi minus 2 grade, iar maximele între minus 5 grade şi plus 7 grade.

Noaptea îngheţ general. Ceaţă dimineaţa şi seara.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii şi al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia Piaţa Scînteii Nr. 1 Bucureşti. Telefon 7.60 10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"